

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

4 IZ OBČINE

Skupaj za Kras –
začenjamo pot
dolgoletne obnove
pogorelega Krasa

5 IZ OBČINE

Z novimi obrazi Občine
Renče-Vogrsko v nov
jutri – občinski svet in
krajevne skupnosti

34 DRUŠTVA

Že trinajstič po
Gregorčičevi poti

Kazalo

Beseda uredništva	stran	2
Županova beseda	stran	3
Iz Občine	stran	5
Šola in vrtec	stran	8
Šport in rekreacija	stran	15
Kultura	stran	27
Iz krajevnih skupnosti	stran	30
Ljudje, ki zaznamujejo čas in prostor	stran	31
Društva	stran	32
Povedali so nam	stran	39
Zgodovina naših krajev	stran	42
Dobro je vedeti	stran	43
Dogodki	stran	44
Sobivanje z naravo	stran	48
Obvestila	stran	49
Razvedrilo	stran	50
Obvestila	stran	51

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO

2023

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov Občinskega lista, ki ga prejmejo vsa
gospodinjstva v občini brezplačno, je 1500.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga,
Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica,
Vesna Pahor, Mateja Ščuka, Irena Rován, Hana Šuligoj, Renata
Tischer in Denis Čotar

Lektoriranje: Anja Nikolavčič

Strokovni članki niso lektorirani s strani našega lektorja.

Oblikovanje in grafična postavitev: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Grafika Soča d.o.o.

Datum izida glasila: 22. december 2022

Vse dobro v novem letu

*So dnevi, so leta in so pomladi,
ko se imamo preprosto radi.
So trenutki, ko je treba na novo začeti,
in so ljudje, ki jih je potrebno preprosto objeti.*

*Ta svet je lep, če nekomu nekaj daš.
Ta svet je lep, če nekoga rad imaš,
če stisneš roko komu, ki ga kaj boli.
Ta svet je lep, če si človek do ljudi.*

(Tone Pavček)

Naj roka ogreje roko, naj zima poletje postane, naj pomlad se v jesen prebudi, saj spomin, v matrici zapisan, krasi le platnico tistega, kar mislimo, da je potrebno skrbno varovati. Zakaj se nam roka v oklep spominov spremeni, ko nam želja srca spregovori in tiho šepetuje, česa ni vredno nikoli izpustiti? Verjamem, da je knjiga spominov vsakega izmed nas res velika. Ena je lažja, druga težja, a je del nas, del tistega, kar smo, del tistega, kar smo bili. Naj si bo še tako velika, v njej nam ni dano prebrati vezaja, ki bi nam jutri resnico razodel. Vemo le to, da se vsaka z vprašanjem začne, vmes pa jo veliko klicajev, dvopičij in narekovajev krasi, naj si bo še tako modra, pa se vedno s piko konča. Vprašaj pa spet čaka in se zabava v vlogi neznanke in nas navdaja z upanjem in željo po razodetju neznanega ter čaka na dan, ko bo postal rešitev in ne enigma zapisov spomina v matrici vsakega bitja.

December, tih, a glasen, ko burja trka na okna in nam s svojo pretkano sivino odpira vrata v nov svet, v nov jutri, v nov trenutek nečesa, ki nas bogati, nas navdaja z željo, da bi našli tisto, kar iščemo sleherni dan. To je čas, ko se v srcih razodene naš pomen, naša bit. Otrokom dobri možje prinašajo nova sporočila in darove ter v spomine zapišejo nov vezaj, da nekoč ne bi pozabili otroka v sebi, da bi se zavedali lastnega pomena, naše vrednosti edinstvenosti in da prav mi vsi smo črka, ki tvori zgodbo, ki začne se z vprašanjem ter piko in vprašanjem konča. ●

Irena Rován

Drage občanke, dragi občani,

naj vam vstop v novo leto obriše solze bolečine, naj vas objame toplina ponujene roke sosedu, prijatelja, moža ali žene ... naj se zamere v ljubezen spremenijo in naj postane naš vsak dan nov list, ki nas navdaja z zagonom in upanjem na še boljši jutri. Srečno 2023.

Vaš uredniški odbor

Županova beseda

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Spoštovane občanke, spoštovani občani,

zaključujemo leto, ki je zaznamovalo našo občino z več vidikov. Pričeli smo ga s pandemijo covid-19, nato je sledila vojna v Ukrajini, ki je privedla do energetske krize in podražitve cen. Poletje nas je zaznamovalo z največjim požarom v zgodovini Slovenije. Našo občino je najbolj zaznamoval petek, 22. julij, ko smo izvajali evakuacijo celotnih Renč in Oševljeka.

Leto 2022 smo zaključili z lokalnimi volitvami. Ob tej priložnosti bi se rad vsem občankam in občanom iskreno zahvalil za izkazano zaupanje, ki ste mi ga namenili in mi tako omogočili vodenje občine še naslednja štiri leta. Obenem se zahvaljujem tudi vsem sodelavcem občinske uprave. Njihovo delo omogoča realizacijo projektov in del, ki jih vidimo v teku po naši občini, ter obenem poskrbijo za veliko tistega, kar je očem nevidno. Zahvala gre tudi vsem zunanjim sodelavcem in izvajalcem, ki so v preteklem mandatu

prispevali h gradnji naše občine, obnovi, pridobivanju sredstev, certifikatov ...

Vse omenjeno je pripomoglo k dvigu investicij, ureditvi javne infrastrukture in prineslo še večjo dobrobit vsem nam, ki tu živimo. Občina je znotraj Vipavske doline postala še večji biser – hvala vam.

Praznično obdobje, ki je pred nami, bomo lahko po dolgem času preživeli brez ukrepov in se ponovno družili ob različnih prireditvah. Na občinski upravi izkazujemo podporo vsem društvom, organizacijam in posameznikom, ki v tem času prirejajo praznovanja.

Ob zaključku vam izrekam željo, da preživite lepe praznike, da jih praznujete z vašimi družinami, sorodniki in prijatelji. Želim vam obilico zdravja in osebnega zadovoljstva v letu, ki prihaja. Predvsem pa naj povezovalnost, dobronamernost in pozitivna energija, ki se je v tem letu pokazala kot ključna v najtežjih trenutkih, ostanejo v nas še naprej in da se složno podamo naprej v naslednja leta.

*Srečno, zdravo in toplino polno
2023. •*

Vaš župan
Tarik Žigon

Skupaj za Kras

Po največjem požaru v zgodovini Slovenije, ki po opustošenju kaže prave razsežnosti škode, smo konec septembra združile moči tri najbolj prizadete občine. S premišljenimi koraki tako začinjamo pot dolgoletne obnove pogorelega Krasa.

Vseslovenska kampanja Skupaj za Kras – »Naj gorijo srca, ne narava« nas spominja, da je Kras od vseh nas, saj ga imamo zaradi užitkov, ki nam jih nudijo tukajšnja narava, kultura in kulinarika, vsi Slovenci za svojega. Z namenom zbiranja namenskih sredstev za obnovo v požaru prizadetih območij je zaživela spletna stran www.skupajzakras.si.

[skupajzakras.si](http://www.skupajzakras.si), kjer so redno objavljeni dogodki in projekti, ki bodo prek koordinacijskega Centra za obnovo pogorelega Krasa prispevali k prepotrebemu okrevanju krajine.

Prvi v nizu pomembnih dogodkov za okrevanje pogorišča je bil veliki dobrodelni koncert Skupaj za Kras, ki je potekal

29. septembra v dvorani Kotališča Renče. Ob spremljavi **Big band NOVA** so nastopili številni slovenski glasbeniki in umetniki, med njimi **Vlado Kreslin, Rudi Bučar, Nuša Derenda, Tinkara Kovač, Eva Boto, Lea Sirk, Tatjana Mihelj, Mojca Rusjan** in drugi. Koncert je bil v prvi vrsti zahvala in poklon požrtvovalnim poklicnim in prostovoljnimi gasilcem, civilni zaščiti, vojski, policiji, reševalcem, nujni medicinski pomoči, Rdečemu križu, gozdarjem, lovčim, domačinom, sekačem in drugim srčnim prostovoljcem, ki so se sedemnajst dni vsak na svoj način borili z ognjenimi zublji. Med četrtkovim koncertom se je iz telefonskih donacij in dražbe zbralo preko 150.000 evrov, skupaj s prejetimi SMS sporočili in dražbo pa preko 200.000 evrov.

Zbrana sredstva so bila usmerjena v zagon projekta Zeleno

srce Krasa. Projekt povezuje strokovno vzgojo sadik avtohtonih dreves za pogozdovanje, s katerimi bomo ohranili avtentičnost kraške narave in pokrajine, na drugi strani pa novo, istoimensko pohodniško pot med tremi občinami, ki bo na območje današnjih pogorišč v prihodnjih desetletjih vnašala novo življenje. Ob poti Zelenega srca bodo zrasli hrasti, breki, skorši, javorji, gabri, bukve, lipe, pa tudi druga plodovita in medovita drevesa, ki tvorijo prijazen habitat za divje živali, čebele in druge opraševalce, opremljena bo s postanki in izobraževalnimi vsebinami, pa tudi odtisi srčnosti ljudi, ki so jo pomagali vzpostaviti. Prva akcija sajenja sadik je potekala 25. novembra. Začeli smo z akcijami sajenja za poslovno javnost in prostovoljce, s pomočjo katerih bo že letos

Donacija

Območna enota Zavarovalnice Triglav v Novi Gorici je 6. decembra **Civilni zaščiti Občine Renče-Vogrsko** donirala 3000 evrov za nakup opreme. Donacijo bomo usmerili v nabavo prenosnih komunikacijskih postaj. Za donacijo se iskreno zahvaljujemo. •

✍ in 📷 CZ Občine Renče-Vogrsko

na območju Pomnika miru na Cerju posajenih 19.000 sadik puhastega hrasta in javorjev, kraškega gabra, koprivovca in črnega bora.

Kljub slabi vremenski napovedi je 10. december privabil 150 prostovoljcev, ki so se zbrali na območju pogorelega gozda nad Mirnom. S strokovnjaki Zavoda za gozdove Slovenije so posejali 100 kilogramov semen dreves javorja, kraškega gabra in maklena ter s tem naravi omogočili, da tudi sama obnovi gozd. Akcijo je vodil **Boštjan Košiček**, vodja Območne enote Sežana Zavoda za gozdove Slovenije.

Prvi koraki sanacije poškodovanih gozdov so se torej začeli že v letošnjem letu, večina v načrtu sanacije opredeljenih del pa bo izvedena v letih 2023 in 2024. Glede na načrt sanacije pogorelega Krasa, ki ga je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano dalo do konca leta v javno razpravo, so stroški sanacije ocenjeni na več kot 24 milijonov evrov.

Verjamemo, da bo kmalu na Krasu spet krasno, kot je nekoč bilo. ●

 Povzetek besedila na podlagi izjav za javnost Centra obnove pogorelega Krasa.

Opravičilo zaradi tipkarske napake

Spoštovani bralke in bralci,

opozorili ste nas na tiskarsko napako v Nagovoru župana, ki je bil objavljen v Občinskem listu 6. 10. 2022. Zapisano je bilo: »Sedaj se urejajo vodi na Špinjolišču in Jerabišču, pričela so se dela za drugo fazo v Oševljeku, uredilo se bo vodovodni sistem in cestišča na Gavcu ter nov primarni vodovod v zaselku Doline v Volčji Dragi.« Pravičen zapis imena bi bilo cestišče Jugovec.

Za napako se vam iskreno opravičujemo.

Uredniški odbor

Z novimi obrazi v nov jutri

Občinski svet Občine Renče-Vogrsko

Andraž Furlan, Viktor Trojer, Tamara Rusjan, Marko Švara, Alan Rijavec, Marko Furlan, Urban Martinuč, Tanja Zorn Stepančič, Vinko Jarc, Stanka Abramič, Aleš Furlan, Nedeljko Gregorič, Benjamina Mikuž, Borut Zorn, Ava Rajh. ●

Drage občanke, dragi občani,

naj vas v božično noč in novo leto popelje duh božiča, ki naj vam prinese obilico vsega, kar je resnično vredno.

Želimo vam predvsem zdravja, miru, medsebojnega spoštovanja in razumevanja.

Potrudili se bomo, da bo naša občina najboljša občina po meri vseh občank in občanov.

Prav tako iskreno čestitamo ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Lepe praznične dni.

Vaš župan in novoizvoljeni občinski svet.

Zahvala in voščilo

Spoštovane krajanke, spoštovani krajanj Renč,
iskreno se vam zahvaljujemo
za vso izkazano podporo in zaupanje.

Hvala predhodnim članom Krajevne skupnosti Renče
za lep sprejem, pogovor in pomoč.

V novem letu si želimo medsebojnega sodelovanja,
konstruktivne kritike in novih idej - le tako lahko dobimo
rešitve za boljše sobivanje. Zato se bomo po najboljših močeh
potrudili delati dobro, enotno in v sodelovanju z vsemi vami.

Kot pravi že znano voščilo:

Novo leto je neznanec.

Prav lepo ga bo spoznati,
mu zaupati, pa vendar
ne preveč pričakovati.

Staro leto bo minilo, ne oziraj se nazaj,
novega pa ne priganjaj -
presenetiti se daj.

(Svetlana Makarovič)

Vesele božične praznike, srečno in zdravlja polno leto 2023.

Da bodo prazniki čim lepši, vas 27. decembra vabimo v
popoldanskem času na prednovoletni ŽivŽav, namenjen prav
vsakemu od nas. Tako malim kot velikim, starim in mladim.
Otroci si bodo lahko ogledali predstavo presenečenja, družili se
bomo lahko ob raznih stojnicah, se zabavali ob prijetni glasbi
in še marsikaj. Lepo vabljeni.

V imenu celotne Krajevne skupnosti Renče, hvala.

Alan Čoha, Teja Pahor, Domen Gregorič, Evelina Černe,
Vasja Miklavčič, Maja Zorn, Alan Rijavec, Gaia Ožbot in
Marko Krpan.

Spoštovani,
naj bodo prihajajoči prazniki prepleteni s prijateljstvom,
ljubeznijo in notranjim mirom.

V teh prazničnih dneh
bodimo pozorni do svojih dragih in sokrajanov.
Ostanimo v medsebojnem sožitju ter v prihajajočem letu
verjemimo vase in v našo skupno vizijo.

Krajevna skupnost Bukovica-Volčja Draga

Novo leto, novi začetki, nove priložnosti...

Vesele božično novoletne praznike vam želi

Krajevna skupnost Vogrsko

Člani krajevnih skupnosti

KS Vogrsko:

Valter Gorjan, Marko Furlan, Mojca Šušmelj, Samuel Baša, Neja Podgornik, Zoran Fornazarič, Branka Černe Česnik.

KS Bukovica-Volčja Draga:

Tanja Vodopivec, Tine Rovar, Gaja Komel, Vanda Ožbot, Mitja Gregorič, Tatjana Mozetič.

KS Renče:

Alan Čoha, Gaia Ožbot, Evelina Černe, Teja Pahor, Vasja Miklavčič, Domen Gregorič, Alan Rijavec, Marko Krpan, Maja Zorn.

Dobrodelni Rock Šok za Metko – hvala vam

Dvojčka **Metka** in **Miha** sta spomladi 2017 osrečila družinico **Peternelj**. Zvedava, prikupna in vesela petletnika. Dvojno veselje, dvojna skrb. Skrb, ki je kmalu po rojstvu prešla v strah. Pri dobrem mesecu sta se mala novorojenčka okužila z boleznijo dihal RSV virusom. Urgentno sta bila prepeljana v UKC Maribor, kjer se je začela borba, ki sta jo dobila. A kljub temu sta dvojčka od malega obiskovala fizioterapijo v Stari Gori. In če je Miha hitro napredoval, je Metka vedno bolj zaostajala za njim. Do tistega črnega dne, ko sta starša izvedela diagnozo: spastična diplegija – cerebralna paraliza II.

Skrb. Žalost. Strah. Kot da ni več ostalo moči za borbo ...

A mala borka Metka in njena starša se niso dali. Nadaljevala je s fizioterapijo, dodala nevrofizioterapijo in kasneje še delovno terapijo, da lahko že od drugega leta skupaj z bratcem obiskuje vrtec v Bukovici. Pri tem ji pomagata stalna spremljevalka in specialna pedagoginja z dodatno pomočjo. In če se mentalno razvija skupaj z vrstniki, jo hoja po prstih zaustavlja, da bi se brezskrbno igrala z njimi. A mala borka Metka kljub naporom vztraja, vsakotedensko hodi na terapije v Staro Goro, obiskuje terapijo s konji, občasno pa gre tudi na obravnave v URI Soča.

In z njo borbo bijeta tudi njena starša, mama **Barbara** in tata **Martin**. Starša, ki štejeta dneve, ko bo njuna mala Metka svobodno stopila z ostalimi otroki. A do tja je

še dolga pot. Metka je letos najprej prestala operacijo pri malih možganih na zatilju. Ta je bila le uvod druge, ki je sledila novembra. Metki so na dolgem in zahtevnem posegu operirali glavni živec v hrbtenjači. Operacija, ki ji bo z rehabilitacijo omogočila, da bo stopala na celo nogico in hodila, kolikor se da normalno in pravilno.

Operacija je tako šele začetek. Saj bo samo s pravo rehabilitacijo po operaciji Metka dobila še zadnjo borbo in zaključila bitko. Ob rehabilitaciji v URI Soča in Stari Gori ima Metka možnost še dodatnih pomoči in rehabilitacij, pri katerih pa potrebuje pomoč. Vsaka dodatna pomoč, ki bi Metki samo še olajšala pot okrevanja, je izzeta iz zavarovanja in predstavlja veliko finančno breme. Starša Barbara in Martin sta v preteklih petih letih vložila že veliko, da bi Metki pomagala do kvalitetnejšega življenja in čim hitrejšega okrevanja. Opornice, vožnje, bivanje v drugih krajih, dodatne terapije ... Vsaka dodatna pomoč lahko Metki samo še močnejše pomaga pri rehabilitaciji po operaciji. In vsaka finančna pomoč lahko nudi dodatno rehabilitacijo za Metko.

In zakaj pomoč ravno njim? V **Društvu Renče-Vogrsko** nismo niti za sekundo razmišljali, da pomoči ne bi ponudili. Zakaj? Ker nam je družina Peternelj vedno stala ob strani in vedno nudila pomoč, ko smo je potrebovali. Brez družine Peternelj tudi Lakenessa ni bilo. Družina Peternelj je tista, ki nam je posojala orodje, ki smo ga pozabljali doma, posojala električno, ko je na prizorišču še ni bilo, da smo lahko brusili les. Večkrat so nam skuhalo kavo in nas razvajali s palačinkami ob jutranjih urah, ko smo še pospravljali prizorišče po dogodkih. Stali so z nami, nam pomagali in vedno rekli »ja«. In v znak hvaležnosti smo sedaj mi stali ob strani njim, sedaj smo mi njim rekli »ja« in jim želeli čim bolj pomagati na način, ki ga poznamo in najbolj znamo.

Zato smo v petek, 18. novembra, z obiskovalci še enkrat stopili na oder, še enkrat preplesali noč, še enkrat skupaj zaklicali Rock Šok, tokrat z dobrodelno noto. Žal nam vreme ni bilo naklonjeno, zato smo morali našo tradicionalno prizorišče zamenjati za kletne prostore Kulturnega doma Bukovica.

A glasba in srčnost ljudi sta tudi pod streho odmevala dolgo v noč. Zabavali so nas **Rudi Bučar, Matija Bolčina, Blek Panthers, Kraški ovčarji, Peeps band, Primavera, The Foučers, Hamo & Tribute 2 Love** in **DJ Riki**. Vsem nastopajočim se zahvaljujemo, da so se odzvali povabilu, vsem, ki ste kakor koli pomagali, se zahvaljujemo za nesebično pomoč, vsem, ki ste prišli, se zahvaljujemo, da ste bili dobrodelni z nami, vsem, ki ste darovali, se preprosto zahvaljujemo. Hvala vam v Metkinem imenu in imenu celotne družine Peternelj. Vsaka druga beseda je popolnoma odveč. Hvala.

Vsi, ki bi še vedno radi pomagali Metki, lahko dobrodelne prispevke še vedno nakažete na transakcijski račun organizacije Vrabček upanja: **SI56 0475 0000 1565 243 (namen: Za Metko)**. •

Ekipa Lakeness

Osebni arhiv

Donacija PGD Renče-Vogrsko

Gasilke in gasilci **PGD Renče-Vogrsko** so zbrali prostovoljne prispevke in darovali **Metki Peternelj** za njeno rehabilitacijo. Želijo ji čim prejšnje okrevanje.

Mavrice in Oblački na obisku pri gasilcih

V mesecu požarne varnosti nas je naš bodoči gasilec **Matias** povabil na obisk v Gasilski dom Renče. Skupaj s starši so nas gasilci **PGD Renče-Vogrsko** zelo prijazno sprejeli in nam predstavili vozila, opremo in orodje.

Otroci so imeli možnost obleči težko gasilsko opremo in si nadeti različne čelade. Najbolj so bili navdušeni nad gozdno čelado, o kateri so se pogovarjali še v prihodnjih dneh. Otroci so stopili v čevlje gasilca. Povedali so, da so čevlji »veliki, preveliki, težki in da niso mogli hoditi z njimi.« Otroke je pritegnil tudi gasilski tovornjak s prižgano sireno in modrimi lučmi.

Obisk smo zaključili z ogledom krajšega posnetka o požaru na Krasu, ki so ga pripravili gasilci PGD Renče-Vogrsko. Vsi skupaj smo ponovno podoživeli trenutke

strahu, groze, nemoci ... Vsak otrok je požar doživel na svoj način, zato se v vrtcu o tem velikokrat pogovarjamo. Prva asociacija mnogih otrok na besedo Kras je požar.

V zahvalo za njihov trud so otroci vrtca pripravili manjše presenečenje. Narisali so jim risbice, vzgojiteljice pa smo jih opremile z izjavami otrok in lepimi željami.

Veseli in ponosni smo, da imamo v kraju tako pogumne in srčne ljudi – gasilce. Hvala vam za čudovito izkušnjo. Otroci in

vzgojiteljice iz skupin Mavrice in Oblački •

 vzgojiteljica Mateja Komac
 Arhiv OŠ Renče

Naj bodo božično-novoletni prazniki polni veselja, novo leto pa radodarno z dobrim in lepim.

Vse to pa soustvarjamo tudi sami. Prispevajmo k prijetnemu sobivanju. Srečo zase in za druge ustvarjajmo s prijaznimi besedami, lepimi dejanji in dobrimi odnosi.

*mag. Nadja Bagon,
v. d. ravnateljica OŠ Renče*

Gusarsko popoldne za otroke in starše vrtcev Renče in Bukovica

Po dolgih treh letih nam je uspelo v naše kraje spet privabiti gusarja Berta. Športno druženje otrok in staršev na prekrasnih površinah v Bukovici je ena bolj simpatičnih dogodivščin našega Malega sončka, programa, ki ga že dolgih 14 let podpira tudi Občina Renče-Vogrsko.

Po kratkem nagovoru in ogrevanju so se otroci in starši zapodili v lov na zaklad. Skupno potovanje od postaje do postaje je zabavno, hkrati pa lahko starši vidijo, kaj počnemo pri naših športnih uricah in česa vsega so sposobni njihovi otroci, čeprav je to le drobec športnega znanja, ki ga osvojijo pred vstopom v 1. razred.

Ena ura, namenjena našemu druženju, je minila prehitro, še hitreje pa so bili ob koncu s pomočjo staršev pospravljeni vsi rekviziti. Hvala vsem za sodelovanje. Se

vidimo naslednje leto v novem iskanju zaklada. •

 Samo in delavke vrtca
 Arhiv OŠ Renče

Evropski dan jezikov – 26. september

Evropski dan jezikov je dan, mimo katerega ne moremo. Tudi letos smo se vanj vključili z učenci devetih razredov. Raznolikost jezikov je nekaj, s čimer se srečujemo vsak dan. Sprejemanje in spoštovanje te raznolikosti je vrednota, prav tako kot sobivanje.

Mladi so zelo dojemljivi in željni spoznavanja drugih jezikov. Na kulturnem dnevu v sredo, 28. septembra, so se devetošolci seznanili z dejstvi o rabi jezika, se preizkusili v kvizu o poznavanju in prepoznavanju jezikov, najbolj pa jih je gotovo pritegnil pogovor na videokonferenci z dolgoletno prevajalko v Luksemburgu **Valerijo Podrzavnik**. Učenci so pripravili pester nabor vprašanj in z zanimanjem prisluhnili predstavitvi gostje o njenem delu, njeno pripoved pa so kasneje strnili v poročilo.

Ali veste, da ...

- obstaja v uporabi na svetu okoli 6000 jezikov
- večino teh jezikov govorijo v Afriki in Aziji
- je angleščina svetovni jezik, ki se ga uporablja širom sveta in na vseh mednarodnih srečanjih in konferencah
- večina evropskih jezikov pripada indoevropski družini, delimo pa jih v tri velike jezikovne skupine: germansko, slovansko in romansko skupino
- večina evropskih jezikov uporablja

latinico, nekateri slovanski jeziki pa cirilico; nekateri jeziki pa imajo čisto svoj sistem zapisovanja

- je najmanj polovica svetovnega prebivalstva dvo- ali večjezična, govorijo dva ali več jezikov popolnoma enako dobro
- dvojezičnost prinaša veliko prednosti pri učenju dodatnih jezikov, pospešuje miselne procese
- mnogi jeziki imajo 50.000 ali več besed
- v vsakdanjih pogovorih se pogosto uporabljala nekaj 100 besed
- je znakovni jezik jezik, ki ga za sporazumevanje uporabljajo gluhonemi
- se znakovni jezik v različnih državah razlikuje, kar dodatno otežuje razumevanje izven lastne države

In s katerimi jeziki se na šoli srečujemo? Učenci se imajo možnost učiti razne tuje jezike, kot so angleščina, italijanščina, španščina in nemščina, a z naštevanjem

lahko nadaljujemo, saj so med nami tudi učenci, katerih materni jezik ni slovensčina. Prihajajo iz albansko, makedonsko in bosansko govorečih držav. Njim je torej slovenski jezik tuj jezik. Nastane res bogata paleta jezikov na tako majhnem prostoru.

Sam vrhunec dneva pa je bil, ko so učenci pod mentorstvom učiteljice likovne umetnosti **Anje Podlogar** ob šoli polepšali podobo zida z likovnim ustvarjanjem. Zapisali so nagovore obiskovalcem šole v jezikih, ki jih srečujemo na naši šoli. Ko greste mimo šole, si ga le ogledjte. •

 učiteljici tujih jezikov na OŠ Renče
Tamara Konič in Katja Černe
 Tamara Konič

Opazovala sem delni sončni mrk

Bila sem v Osnovni šoli Renče, ko sem izvedela, da je mogoče videti delni sončni mrk. Zgodilo se je 25. oktobra ob 13. uri.

Sončni mrk nastane, ko Luna pride med Sonce in Zemljo ter vrže svojo senco na naš planet. Udeležena sem bila tega neverjetnega in redkega pojava. Učitelj **Marko** je prišel v razred in nas poklical po skupinah, da si pridemo ogledat ta pojav. Prišli smo do okna in tam nam je učitelj dal varilno masko. Vedela sem, da pride, če varilne maske ne uporabljaj, do poškodbe oči, lahko pa celo oslepiš. Ko sem opazovala delni sončni mrk, sem

videla Sonce, ki je bilo obarvano v zeleno zaradi varilne maske. Mrk je bil le delni, saj je le en del Sonca prekrivala Luna.

Zelo sem bila navdušena. Upam, da bom še imela možnost to opazovati. •

 Eneja Gorkič,
4. b, OŠ Renče
 Arhiv OŠ Renče

Delni sončni mrk

V torek, 25. oktobra, sem bila s sošolci pri pouku. Ob jasnem vremenu smo skozi okno opazovali delni sončni mrk. Pri nas se je delni mrk začel približno ob 12.20 in zaključil ob 13.20. Sončni mrk nastane, ko Luna preide med Sonce in Zemljo ter vrže svojo senco na naš planet. Popolni sončni mrk nastane, ko Luna popolnoma prekrije Sonce in del Zemlje za trenutek potisne v popolno temo.

Prirodoslovni muzej Slovenije in zavod Cosmolab so tudi na ta dan na Kongre-

snem trgu v Ljubljani organizirali javno opazovanje sončnega mrka. Tam je bilo veliko astronomov, ki so s teleskopi in tudi drugače omogočili varno opazovanje Sonca.

Sončni mrk smo učenci spremljali z uporabo zaščitnih očal. Močna svetloba lahko

trajno poškoduje oči. Če hočemo varno opazovati, potem moramo naše oči zaščititi s filtri, saj nam gledanje v Sonce lahko poškoduje vid. S prostim očesom lahko torej Sonce opazujemo le zjutraj in zvečer, ko je zelo nizko nad obzorjem, ali pa skozi meglo in oblake.

Počutila sem se zelo navdušeno, ker sem prvič v življenju videla delni sončni mrk, ki je redek nebesni pojav. Nad vse upam, da bom še kdaj doživela tak dogodek.

In ne pozabite, v sonce nikoli ne gledamo brez posebnih filtrov. ●

 Tia Štimnikar, 4. b, OŠ Renče
 Arhiv OŠ Renče

Podružnična šola Vogrsko je bogatejša za zeliščni vrt

Občina Renče-Vogrsko in **LAS V objemu sonca** sta izvedla praktično predstavitev delavnice Predstavitve in zasaditev primera zeliščnega vrta za učence naše šole.

Učenci so že zjutraj čistili kamenje in pripravljali gredice. Nato so se seznanili z različnimi zelišči in njihovo uporabo. Poleg imen so izvedeli, katera zelišča zasajamo skupaj. Nato je sledil najlepši del dneva, sajenje. Učenci so pod mentorstvom **Gaje** zasadili zelišča. Učence je med delom obi-

skal župan **Tarik Žigon**, medijsko je dogodek pokrival Radio Robin.

Zeliščni vrt smo zasadili v okviru naravoslovnega dne, učenci pa bodo prevzeli skrb zanj v sklopu vrtnarskega krožka in pri podaljšanem bivanju. ●

 Nadja Pahor Bizjak
 Arhiv POŠ Vogrsko

Štrudelj in čežana

V petek, 18. novembra, je po vsej Sloveniji potekal tradicionalni slovenski zajtrk. Na **Podružnični osnovni šoli Vogrsko** smo se ga odločili preživeti malce drugače kot druga leta. Organizirali in doživeli smo nepozaben dan v peki in kuhanju.

Zjutraj smo pozajtrkovali kruh z maslom in medom, mleko in jabolko. Nato pa smo se z veliko vnemo lotili priprav na kuhanje in peko. Najprej smo olupili približno 20 kg jabolk, ki jih je doniralo podjetje **Smodin**, za kar se jim lepo zahvaljujemo. Spekli smo toliko štrudlja in nakuhalo toliko čežane, da smo popoldne razveselili vse starše, brate, sestre in stare starše, ki so nas popoldne obiskali. **Otroški pevski zbor** je večkrat lepo zapel Leti, moja čebelca in s to pesmico smo se tudi vključili v natečaj Čebelarstva Slovenije. Naša

odprta kuhinja je naletela tudi na odprta srca naših obiskovalcev, saj smo zbrali precej sredstev za naš Šolski sklad.

Otroci so uživali v lupljenju, rezanju jabolk ter pripravi štrudlja in čežane. Nekateri so

prvič lupili jabolka, mala zmaga. Učenci, obiskovalci in zaposleni smo bili zelo zadovoljni, saj smo skupaj preživeli nepozaben dan. ●

 in POŠ Vogrsko

Prišel je ta čarobni decembrski čas. Naj bo to čas vonja po potici in piškotih, čas iskrenih otroških objemov, iskric v očeh in stiskov toplih dlani. Čas za soljudi.

Naj bo leto, ki prihaja, prijazno. Naj vam prinese miru in tihe sreče, drobna zadovoljstva in izpolnitev skritih želja. Srečno.

*Nadja Pahor Bizjak,
vodja POŠ Vogrsko*

Pouk slovenščine – po Gregorčičevi poti

V sredo, 5. oktobra, smo učenci 9. a in 9. b razreda opravili tri šolske ure slovenščine na spominski poti Simona Gregorčiča ali na kratko Gregorčičevi poti, ki vodi iz Renč na Gradišče. Spremljali sta nas učiteljici slovenskega jezika **Erna Janašković** in **Mojca Saksida**. Izpred šole smo krenili ob 8.35 uri.

Pot nas je vodila po glavni cesti mimo pokopališča skozi Arčone. Sprehodili smo se po makadamski poti, ki pelje čez Rabatovec na Gradišče. Ko se je pot začela rahlo vzpenjati, smo upočasnili korak, popili požirek vode, nekateri so se okrepčali z malico, ki smo jo vzeli s sabo, pogovarjali smo se, se smejali in tako v sproščenem vzdušju prispeli do Gregorčičevega vrta. Tam nas je gospod **Kerševan** seznanil z življenjem in delom pesnika Simona Gregorčiča. Ogladali smo si tudi nov spomenik Simona Gregorčiča, si malo ob njem na klopci odpočili, naučili vonjav z zeliščnega vrta in nadaljevali našo pot do hiše, na kateri stoji spominska plošča Goriškemu slavčku, v bližini cerkve.

Nato smo se povzpeli do cerkve. Na Gradišču je Gregorčič služboval in ustvarjal več kot dvajset let, zadnja leta svojega življenja pa je v tej vasici preživel tudi zelo znan slikar Jožef Tominc. Učiteljica Erna nam je predstavila podatke o slikah v cerkvi in nam povedala, da je kip, ki krasi cerkveni

oltar, ob požaru ostal nedotaknjen. Pot smo nadaljevali proti kulturnemu domu, kjer smo srečali skupino dijakov, ki so, tako kot mi, prišli na ekskurzijo. Pri kulturnem domu smo spregovorili še o Gregorčiču in Tomincu, potem pa je prišel čas za odhod. Ob 11. uri smo se po isti poti v sproščenem in prijetnem vzdušju vračali proti Renčam.

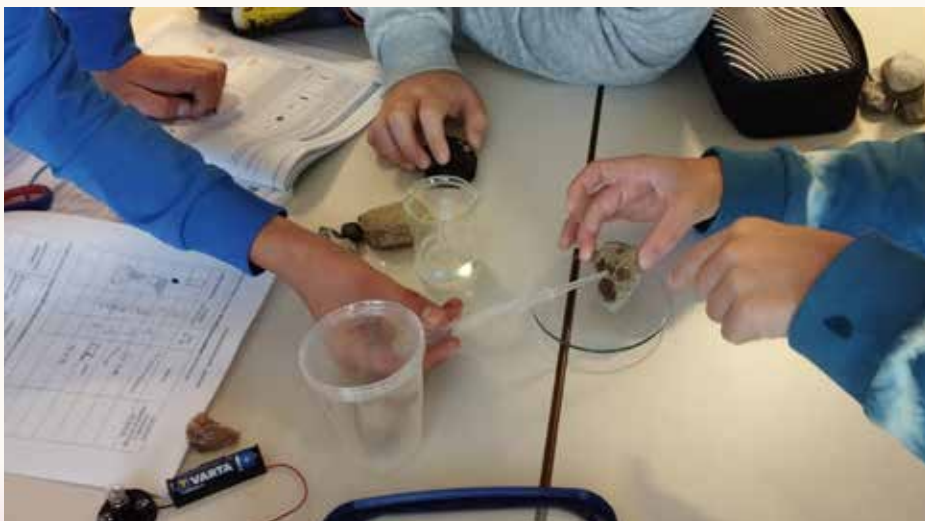
V lepem jesenskem vremenu smo tako spoznavali šolsko snov na prijeten način, ob pogledu na čudovite, a oddaljene vrhove Krna pa razumeli Gregorčiča, zakaj nazaj – Nazaj v planinski raj. ●

 Nika Grenkuš, 9. b, OŠ Renče
 Arhiv OŠ Renče

Naravoslovni dan – lastnosti kamnin

V sredo, 12. oktobra, smo učenci 6. a in 6. b razreda imeli naravoslovni dan, v okviru katerega smo spoznavali lastnosti kamnin.

V šolo smo morali prinesiti vsaj pet različnih kamnin, s katerimi smo izvajali različne poizkuse. Ugotavljali smo, ali različne kamnine prevajajo električni tok, ali jih privlači magnet in ali vsebujejo mineral kalcit. Na koncu smo v tri različne prsti posejali seme. Tretjo šolsko uro smo se odpravili na Kras, kjer smo si ogledali fliš in apnenec.

Pri koči smo se pogovarjali o apnencu in flišu ter rešili delovne liste, ki smo jih dobili

v šoli. Nato smo se vrnili v šolo in naravoslovnega dne je bilo konec. Bilo je poučno. ●

✍ Sara Bajec, 6. b, OŠ Renče
 📷 Arhiv OŠ Renče

PH Primorska hranilnica

**Vam
na voljo
na novi lokaciji
v Novi Gorici.**

Ulica tolminskih puntarjev 2b, Nova Gorica

Bančništvo. Tukaj. Zdaj.

www.phv.si

Na POŠ Vogrsko že diši po praznikih

V velikem pričakovanju prazničnih dni se na naši podružnici že od sredine novembra pridno pripravljamo na božično-novoletno prireditev in seveda na tradicionalni prižig lučk na smrečici ob naši šoli. Učenci so res zelo ustvarjalni na različnih področjih: literarnem, dramskem, likovnem, glasbenem, plesnem in še bi lahko naštevali. Vsi učenci in učiteljice naše podružnice smo se povezali in ustvarili Zgodbo o prijateljstvu.

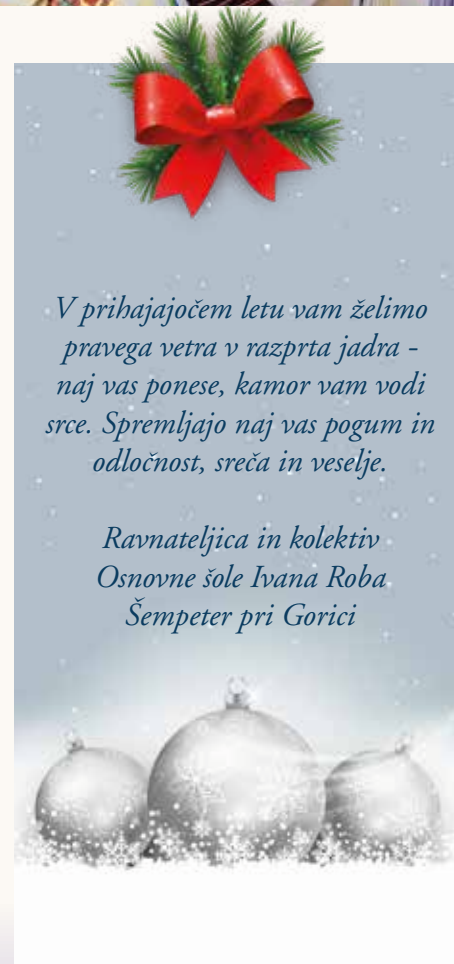

Po šolskih hodnikih je zadišalo po slastnih piškotih in sladkih dobrotah. Iz učilnic se širi vonj po lepilu in barvi. V praznični pekarni so nastali piškoti prijateljstva, v ustvarjalnicah pa imenitni koledarji, darilne vrečke, božični venčki in voščilnice. V četrtek, 8. decembra, popoldne smo predstavili božično-novoletno prireditev z naslovom Zgodba o prijateljstvu. Vse unikatne izdelke in voščilnice smo ponudili

obiskovalcem na šolskem bazarju. Večer smo zaključili z nastopom **Otroškega pevskega zbora** na prižigu lučk na Vogrskem.

Delček tega našega vzdušja delimo tudi z vami. Lepe praznike in srečno v prihajajočem letu. ●

 Helena Hvala Prah, Nadja Pahor Bizjak
 Arhiv POŠ Vogrsko

V prihajajočem letu vam želimo pravega vetra v razprta jadra - naj vas ponese, kamor vam vodi srce. Spremljajo naj vas pogum in odločnost, sreča in veselje.

*Ravnateljica in kolektiv
Osnovne šole Ivana Roba
Šempeter pri Gorici*

Škuljanje na 2. Evropskem festivalu tradicionalnih iger in športov v Italiji

Vsaka štiri leta se odvija Evropski festival tradicionalnih iger in športa za vse pod okriljem TAFISA (Združenje za mednarodni šport za vse) v sklopu projekta EuFestTSG (European Traditional Sports and Games Festival), financiran iz Erasmus+ programa. Prvi je potekal na Nizozemskem leta 2018, letošnji, drugi pa v Italiji, v Perugi od 23. do 29. septembra.

Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez (OKS – ZŠZ), ki je tudi član TAFISA, najpomembnejše svetovne organizacije na področju športa za vse, je povabil **Športno društvo Škulja Vogrsko** k sodelovanju in predstavitvi igre škuljanje, ki je vpisana v Register nesnovne kulturne dediščine Slovenije, na osnovi uspešnega sodelovanja društva na 27. svetovnem kongresu TAFISA v Portorožu junija letos.

Člani so povabilo Olimpijskega komiteja Slovenije z veseljem sprejeli in povabili medse predstavnike vseh škuljaških društev, ki so združeni v **Škuljaško zvezo Slovenije**. Odzvali so se člani sosednjega **Športnega društva Škulja-Kagho Bilje**, ki so z mladostno energijo okrepili naše vrste. Našo državo in Vipavsko dolino so odlično zastopali **Mladen Janeš, Andreja in Edi Šinkavec, Silvan Košuta, Alan Žorž in Damjan Žorž**.

Na festivalu je sodelovalo približno 350 športnikov iz Španije, Nemčije, Švice, Grucije, Srbije, Francije, Romunije, Madžarske, Portugalske, Avstrije, Latvije, Litve, Poljske, Kanade in Tajvana ter seveda Slovenije, pa tudi veliko društev tradicionalnih iger in športov iz vseh regij Italije.

Kot lahko preberemo na uradni spletni strani TAFISA, temelji festival na štirih glavnih temah: šport, kultura, inkluzija, zdravje. Povezava z ozemljem in kulturne identitete so osnova tradicionalnih iger in športov, prepoznanih kot »spomin naše države, bogastvo, ki ga je treba podpirati in ceniti kot zaklad človeških in družbenih vrednot«, izvajanih in razširjenih po vsej Evropi.

Poslanstvo festivala je pritegniti čim več ljudi z vrednotami tradicionalnega športa s svojimi priljubljenimi igrami, povezanimi s koreninami in izvorom lokalnih skupnosti, tako da je raznolikost njegovih oblik vir navdiha za:

- nova stališča, spoštovanja in razumevanja kulturne identitete in medkulturnega dialoga
- nov inkluzivni odnos do različnih oblik krhkosti
- nov življenjski slog, bolj pozoren na dobro počutje in psihofizično zdravje
- nov odnos do okolja in zunanjih prostorov

Projekt zasleduje naslednje prednostne cilje:

1. Prispevanje k izvajanju priporočil Sveta, smernic EU o telesni dejavnosti in zavez, izraženih s pozivom v Tartuju o športu in zdravju.
2. Spodbujanje sodelovanja in vadbe športa in telesne dejavnosti kot orodja v korist zdravja ob spoštovanju ljudi ter njihove telesne in psihične celovitosti.
3. Spodbujanje tradicionalnih športov in iger kot vzvoda za sodelovanje kot bistvenih elementov »kulturne identitete« v povezavi z medkulturnim dialogom in izmenjavo, bogastvom in raznolikostjo športnih dejavnosti narodov za krepitev raznolikosti in socialne vključenosti.
4. Spodbujanje trajnosti za aklimatizacijo in krepitev prevzemanja odgovornega vedenja s športom.
5. Izboljšanje digitalne dimenzije pri storitvah in za promocijo športa in tradicionalnih iger za izboljšanje kakovosti, učinkovitosti in privlačnosti športne prakse.

Vizija Evropskih iger športa za vse je poudariti pomen in povečati sloves raznolikosti gibalnih kultur, športov in telesnih dejavnosti po vsej Evropi. Njihovo poslanstvo pa je spodbujati šport za vse in udeležbo v telesni dejavnosti, varovati in spodbujati tradicionalne športe in igre ter s tem svetovno nematerialno dediščino, beležiti in odkrivati nove športe in discipline, ki se pojavljajo, spodbujati sodelovanje med narodi in zagotoviti priložnosti za izmenjavo izkušenj. (Vir: www.tafisa.org, 29. 9. 2022.)

Športno društvo Škulja Vogrsko je s strani svetovnih inštitucij prepoznano kot odličen primer dobre prakse, saj ohranja tradicijo in nesnovno kulturno dediščino Slovenije, stare igre so del identitete posameznega naroda. S svojim delovanjem konkretizira vizijo in cilje TAFISA in EuFestTSG. Je vzorčen primer dobre prakse na perečo svetovno problematiko neaktiv-

nosti in socialne izolacije ljudi. Z rednimi treningi, druženjem, tekmovanji, sodelovanjem s šolami in vključevanjem otrok, odraslih in ljudi s posebnimi potrebami v svoje aktivnosti in medgeneracijskim sodelovanjem prispeva k izboljševanju psihofizičnega stanja ljudi. Celo pravila igre dopolnjujejo tako, da za starejše igralce skrajšajo igrišča in tako omogočijo igranje res vsakemu udeležencu. Obenem pa društvo s svojimi aktivnostmi skrbi za turistično prepoznavnost domačih destinacij.

Športne animacije delegacij posameznih narodov so se odvijale na najslikovitějšíh predelih Perugie: akropola (zlasti Sala dei Notari), stadion Santa Giuliana in območje Pian di Massiano. Vzporedno s predstavitvami društev in aktivnim igranjem številnih tradicionalnih iger so v okviru dogodka potekale tri konference, v katere so se vključile tudi tamkajšnje univerze. Potekale so razprave o pomembnosti športa in iger za boj proti debelosti, spodbujanje zdravja in dobrega počutja ter predstavitvi idej o digitalizaciji športnih in tradicionalnih iger. Tema druge konference je nosila naslov Tradicionalni športi in igre ter prakse na prostem za izboljšanje mest, krajev in prostorov ter turizma. Tretja konferenca je potekala pod naslovom Spodbujanje tradicionalnih športov in iger v Evropi: uspehi in strategije dobre prakse tradicionalnih športov in iger ter vključevanje lokalnih skupnosti s posebnim poudarkom na medgeneracijskih odnosih.

Naši predstavniki so sodelovali na uvodni otvoritveni slovesnosti v Perugi. Mladen Janeš je bil eden izmed štirih povabljenec, da udeležencem dogodka natančneje opiše igro škuljanje in predstavi državo, iz katere ekipa prihaja. Z visoko dvignjeno zastavo so bili opazni tudi na zaključni slovesnosti v Gualdo Tadinu. Vsak dan v

dopoldanskem in popoldanskem času so potekale demonstracije škuljanja različnim udeležencem na različnih prizoriščih. V igri so se jim z veseljem in zanimanjem pridružili domačini, predstavniki delegacij, številni gostje in turisti, najbolj intenziven pa je bil zadnji dan, ko so se v igranju in tekmovanju preizkušali tudi številni učenci vseh bližnjih osnovnih šol z namenom, da se mladim približajo tradicionalni športi.

Člani naše ekipe so se vrnili domov utrujeni, a srečni, polni lepih vtisov in spoznanj. Stare ljudske igre so predhodnice različnih sodobnih športnih disciplin. Člani naše delegacije ugotavljajo, da imamo v evropskem prostoru mnogo podobnih starih iger, razlikujejo se le v posameznih detajlih. Torej je tudi tradicija iger dediščina Evrope. Države se zavedajo pomena raznolikosti in identitete naroda, zato imajo številne države že ustanovljene Zveze tradicionalnih iger in športa za vse ter druge institucije, ki skrbijo za zbiranje opisov iger, povezovanje društev in predstavitve. Lep primer takega združenja je FIGeST, italijanska zveza, ki je gostila letošnji festival v Umbriji. Na tem področju ima Slovenija še veliko izzivov. Festival

je tudi dober primer pozitivnega sodelovanja med številnimi ustanovami in člani. Spletala so se poznanstva, prijateljstva. Ob spoznavanju različnosti iger, običajev in navad ter podobnosti med udeleženci, ki z ljubeznjivo ohranjajo vrednote svojih narodov, se je začutila povezanost brez meja. To je bil res praznik vrednot športa in miru.

Naša ekipa je vedno imela ob igrišču slovensko zastavo, velik transparent in velik promocijskega materiala, s pomočjo katerega so poleg škuljanja promovirali tudi domačo Občino Renče-Vogrsko in celotno Vipavsko dolino ter domače vinarje. Za to priložnost pa je Športno društvo Škulja Vogrsko izdelalo tudi priročno zgibanko v treh jezikih (slovenščini, italijanščini in angleščini), na kateri je predstavljeno škuljanje in podani potrebni kontakti.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam kakor koli pomagali:

- Olimpijskemu komiteju Slovenije – Združenju športnih zvez: prvemu podpredsedniku OKS – ZŠZ mag. **Janezu Sodrzniku** in **Gorazdu Cvelberju**, vodji projektov na področju športa za vse; OKS – ZŠZ je ekipi omogočil brezplačno bivanje v Perugi, najem kombija in promocijski material
- Zavodu za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina ter direktorici **Eriki Lojk** za finančno podporo pri tiskanju zgibank in reklamni material
- **Občini Renče-Vogrsko** za promocijske majice in reklamni material
- vinarstvom: **Simčič Karol, Igor in Marijan, Erneic, Guštin** ter **Mozetič Vojko** in **Mozetič Aldo**
- ne nazadnje pa gre velika zahvala za organizacijo in koordinacijo dogodka predsedniku Športnega društva Škulja Vogrsko **Jožefu Hvalici** ter podpredsedniku ŠD Škulja in predsedniku komisije za tradicionalno škuljanje pri Škuljaški zvezi Slovenije **Simonu Šuligoju** •

 Nives Hvalica
Športno društvo Škulja Vogrsko
 Arhiv ŠD Škulja Vogrsko, Edi Šinkavec,
Andreja Šinkavec, Mladen Janeš

25. tradicionalna Arčonska škuljada

V soboto, 8. oktobra, se je v Arčonih odvijala 25. tradicionalna Arčonska škuljada (igralo se je s polovico cegla), ki je bila posvečena **Dušanu** in **Franku Arčonu**.

Na škuljadi je sodelovalo 19 igralcev, in sicer iz **ŠD Škulja Vogrsko**, **Kagho Bilje** ter prijatelji iz Hrvaške (Tinjan) in Italije.

Da je škuljada uspela, gre velika zahvala sponzorjem: ŠD Škulja Vogrsko, Medic Hotel, Bar N'Placi – Renče, vinarstvo Simčič Karol & Igor & Marijan, DARVA d.o.o. (Miklavčič), SMA d.o.o. (Mauro), Pekarna Vintola, Vojko Mozetič in ŠD Stara Gora. Zahvala gre tudi vsem, ki so pomagali pri organizaciji škuljade.

Na škuljadi pa so se najbolje odrezali:

1. mesto: **Dušan Masten** (ŠD Škulja Vogrsko)
2. mesto: **Damir Bratuša** (Tinjan)
3. mesto: **Simon Chiabai** (ŠD Škulja Vogrsko)
4. mesto: **Ljubo Milohanić** (Tinjan)

Hvala vsem za lep dan in se vidimo naslednje leto v Arčonih. •

 in [Simon Šuligoj](#)

Športno društvo Škulja zaključuje izjemno uspešno leto 2022

Člani Športnega društva Škulja Vogrsko v decembru podpisujejo poročilo pod izjemno bogato in uspešno leto.

Tekmovanja

- Pokal polo so tekme, ki se igrajo s škuljami iz različnih materialov. Običajno so to aluminijaste škulje, nekatere pa ohranjajo tradicijo naravnih materialov. Je odprtega tipa in tekmujejo igralci iz Slovenije in tujine.
- Občinska škuljada v aprilu, letos že 16. po vrsti, igrajo se trojke pri Dvorcu Vogrsko.
- Nočna arčonska škuljada konec maja se igra v večernih urah, mrak in noč dajeta tekmi poseben čar.
- Vogrinska škuljada v juniju je edina tekma, ki ohranja tradicijo igranja s kamnitimi škuljami in s tem skrbi za prvobitnost škuljaštva. Prav zaradi tega je še posebej zanimiva in atraktivna tudi za gledalce. Vsako leto se tekma ponaša tudi s številno mednarodno udeležbo tekmovalcev in navijačev.
- Dan škuljanja za vse v Kurniku na Vogrskem (Domačija Leban) je najboljši primer športa za vse, saj so lesene škulje izjemno prijeten rekvizit. Pomerili smo

se v treh kategorijah: moški, ženske in otroci. Z nami je zaigral tudi zvezdnik **Omar Naber**. Zadnja sobota v avgustu je zaradi izjemno prijetnega vzdušja in druženja že 15 let tudi magnet za gledalce in številne goste.

- Tekma ob krajevnem prazniku Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga v septembru je bila letos obogatena z otvoritvijo ograjenih novih igrišč, namenjenih samo škuljanju. Množično obiskano prireditev ob jezeru v Volčji Dragi sta popestrila tudi kulturni program in **Pihalni orkester Vogrsko**.
- Tradicionalna, že 25. Arčonska škuljada je najstarejša tradicionalna škuljada v Sloveniji, ki se igra s polovico zidak. To je praznik Arčonov. Deset najbolje uvrščenih tekmovalcev bo na zaključnem srečanju društva prejelo priznanja in nagrade.
- Prstomet za Pokal Slovenije: prstomet je posebna oblika škuljanja s plastičnimi škuljami oz. gumi ploščkami. Pokal Slovenije sestavljata dve tekmi: novembra smo tekmovali v Šenčurju, v januarju pa na kotalkališču v Renčah.
- Smo zmagovalci meddruštvenih tekmovanj v Sloveniji.
- Pokal Slovenije se igra pod okriljem Škuljaške zveze Slovenija, igra se štiri tekme, ki jih organizirajo štiri različna škuljaška društva iz Slovenije. Igra se v

Biljah (**ŠD Škulja Kagho-Bilje**), pri dvorcu Vogrsko (**ŠD Škulja Vogrsko**), v Lajšah (**ŠD Škulja Lajše**) in v Logu-Dragomerju (**ŠD Škulja-Barje**).

- Pokal Alpe Adrija (mednarodno tekmovanje) se igra v štirih državah: Slovenija, Hrvaška, Italija ter Bosna in Hercegovina. Letos smo se udeležili treh tekem.
- Srečanja državnih reprezentanc – mednarodna tekmovanja. Leta 2019 so naši člani sestavljali polovico reprezentance Republike Slovenije in bili zmagovalci na tekmi na Maksimirju v Zagrebu. Zaradi covid-19 je bilo šele letos ponovno srečanje, kjer je naša reprezentanca zasedla tretje mesto.

Delo z otroki

Člani ŠD Škulja vodijo krožek škuljanja na **POŠ Vogrsko** enkrat tedensko. Sodelujejo v pripravi in izvedbi dneva spoznavanja kulturne dediščine na **OŠ Renče** za učence 4. razredov. Mednarodne smernice v vzgoji in izobraževanju otrok poudarjajo pomen ohranjanja tradicionalnih iger kot kulturne dediščine, zato se spodbuja tudi edukacija učiteljev na tem področju. S tem namenom smo delavcem v vzgoji in izobraževanju iz cele Slovenije predstavili škuljaje na 13. SVIZovih igrah oktobra v Novi Gorici.

*Športno društvo Škulja Vogrsko
vošči vsem občanom vesel božič in
srečno, zdravo novo leto,
škuljačem pa dober met.*

*Jožef Hvalica,
predsednik Športnega društva
Škulja Vogrsko*

Za vse škuljače so rekreacija in družene ter praznovanja zelo pomembni, saj na treningih skrbijo za kondicijo, zdrav življenjski slog, družabne, socialne vezi in prijateljstva. Prav ta področja pa so v številnih državah zlasti po obdobju covida aktualna problematika in tema strokovnih diskurzov. Na nivoju Olimpijskega komiteja Slovenije je bila dejavnost društva prepoznana kot model dobre prakse. Zaradi tega smo bili povabljeni in smo

sodelovali na svetovnem TAFISA kongresu v Portorožu junija 2022, o čemer smo že poročali. Ponosni pa smo tudi na predstavitve škuljanja v Perugi (Italija) septembra 2022, na Evropskem TAFISA festivalu tradicionalnih in športnih iger. Glavni pokrovitelj je bil Olimpijski komitej Slovenije. Ob tej priložnosti smo izdali tudi zgibanko o škuljanju v treh jezikih: slovenskem, italijanskem in angleškem.

Zahvaljujemo se vsem sponzorjem za pomoč. To nam omogoča, da kvalitetno izpeljemo tekmovanja in gostovanja. Trudimo se, da v lepi luči predstavljamo svetu našo občino in državo. •

 Nives in Jožef Hvalica
 Športno društvo Škulja Vogrsko

Jesensko dogajanje v Kotalkarskem klubu Renče

Mednarodno tekmovanje za Pokal Perla

Jesenski del tekmovalne sezone običajno pričnemo z udeležbo na Mednarodnem tekmovanju za Pokal Perla. Tudi letos je konec septembra skupina 18 tekmovalk in tekmovalcev nastopila na tem tekmovanju. Na tekmovanju so nastopili številni tekmovalci iz domačih in tujih klubov, tako da je bila konkurenca kar močna in je tekmovanje potekalo v dveh delih, in sicer prvi dan na odprtem kotalkališču v Solkanu, naslednji dan pa v novogoriškem balonu. Od naših tekmovalk so odlično nastopile vse naše začetnice, saj so v svoji kategoriji blestele in med 22 tekmovalkami zasedle prva štiri mesta.

Zmagala je **Emma Stibilj**, sledile so ji **Špela Fornazarič**, **Brina Munih** in **Ester Božič**. Njihov uspeh je dopolnila še začetnica **Maja Miklavčič** z dvanajstim mestom. Med fantke je bil **Zack Testen** v kategoriji začetnikov srebrn. Odlično je nastopila in osvojila odličje tudi **Luna Padovan**, ki je v kategoriji starejših deklic posegla po bro-nastem odličju. Ostali se na tem prvem popočitniškem tekmovanju niso uspeli uvrstiti na stopničke ali tik za njih, so pa kljub vsemu dobro nastopali in se uvrščali

v srednji del tekmovalne razvrstitve. V kategoriji D1 so se od devetega do enajstega mesta razvrstile **Tara Vončina**, **Sara Stibilj**, **Emma Masten**, sledila jim je še **Nika Fornazarič** s sedemnajstim mestom. **Aneja Zorn** in **Kaja Bizjak** sta bili v D2 kategoriji enajsta in trinajsta. Z dokaj dobrimi nastopi sta se **Meta Maraž** in **Sara Jerkovič** zavihteli na sedmo in osmo mesto v kategoriji E1, **Lana Kikelj** je bila štirinajsta, **Melani Seljak** pa sedemnajsta.

Običajno tekmovanju za Pokal Perla sledi tekmovanje za Pokal Miki miška, ki pa smo se mu letos odrekli, saj je tekmovanje sovpadlo s časom dobredelne prireditve Skupaj za Kras.

Dobrodelna prireditev Skupaj za Kras

Na pobudo slovenskih glasbenikov in drugih dobrotnikov se je vseslovenska akcija Skupaj za Kras: »Naj gorijo srca, ne narava« zaključila z dobrodelnim koncertom. Dobrodelni koncert je potekal 29. septembra ob 20. uri na našem kotalkališču v Renčah in je bil v našo kotalkarsko dvorano preseljen iz naravnega okolja zaradi slabega vremena. Organizatorjem smo na prošnjo **Tarika Žigona**, župana Občine Renče-Vogrsko, priskočili na pomoč, kolikor je le bilo v naši moči. Ponosni smo na to, da smo v ekstremno kratkem času, ko je prišlo do menjave lokacije, uspeli zbrati toliko energije in moči, da smo pripomogli k izvedbi tega veličastnega dogodka, ki ga je v živo predvajala RTV Slovenija in v katerem se je z dobrodelnim namenom združilo več kot 80 slovenskih in italijanskih glasbenikov. Sodelovali so **Vlado Kreslin, Rudi Bučar, Nuša Derenda, Anika Horvat, Eva Boto, Lea Sirk, Slavko Ivančič, Tatjana Mihelj, Marko Vuksanović, Damjana Golavšek, Tjaša Fajdiga, Paola Rossato, Mojca Rusjan, Vokalni trio Le Dive, Klapa Semikantá, Romantico Acustico, Big band NOVA** ter **združeni otroški in mladinski pevski zbori OŠ Miren, PŠ Bilje in PŠ Kostanjevica**.

Še posebej smo se veselili odlične izvedbe naše dolgoletne članice Mojce Rusjan.

Med koncertom smo lahko poleg vklopov številnih znanih osebnosti in donatorjev spremljali požrtvovalne prizore gasilcev s prvih bojnih črt z ognjem, prav tako sta vseskozi potekala zbiranje prostovoljnih prispevkov in dobrodelna dražba. Ponosni smo, da smo s svojim delom in prisotnostjo dodali svoj doprinos v obseg donacij, ki so bile zbrane za obnovo pogorelega Krasa.

Mednarodno tekmovanje za Pokal Interland

Tekmovanje za Pokal Interland je tekmovanje reprezentanc, ki so ga v preteklih letih organizirale in se ga udeleževale predvsem države alpskega sveta. Organizatorji tekmovanja pa lahko skladno s predpisi mednarodnega pokala povabijo k udeležbi tudi predstavnike nealpskih držav, če te izkažejo interes za udeležbo na tem tekmovanju. Tekmovanje tako iz leta v leto pridobiva na veljavi in dvigu konkurenčnosti ter posledično tudi velikemu številu nastopajočih, letos so prišli kar iz štirinajstih držav. Tekmovanje je potekalo v Franciji v mestecu Gujan Mestras tik ob atlantski obali. Vsako leto, z izjemo časa pandemije, se tekmovanja udeleži tudi slovenska reprezentanca, ki pa je letos na tekmovanje odpotovala v nekoliko manj številčni zasedbi kot leta prej, saj je bila presoja trenerskega sveta in Kotalkarske zveze Slovenije pri imenovanju tekmovalek v reprezentanco zelo stroga. V reprezentanco so bile imenovane naše tri tekmovalke, in sicer **Maja Corsi**

in **Ajda Pahor** v kategoriji kadetinj ter **Ivana Štrukelj** v članski kategoriji. Žal sta poškodba in bolezen preprečili odhod na tekmovanje Maji in Ivani, tako je od naših tekmovalek na tekmovanje, ki je potekalo prve dni v novembru, odpotovala le Ajda

Pahor, in se je v dokaj močni konkurenci 22 tekmovalk uvrstila na peto mesto, za kar si zasluži iskrene čestitke.

Mednarodno tekmovanje v umetnostnem kotalkanju za 3. Lucijini memorial

V oktobru so naše misli še posebej posvečene **Luciji Mlinarič**. Minila so tri leta, odkar smo se poslovili od naše Lucije, a povsem živ je še spomin na njeno delo in njene neponovljive dosežke, neizmerljivih razsežnosti, skupaj osvojenih kar 27 kolajn na evropskih in svetovnih prvenstvih ter svetovnih igrah. Ob soglasju Lucijinih staršev smo se odločili, da bomo v tednu njenega slovesa vsako leto organizirali Lucijin memorial, tekmovanje, ki bo mednarodnih razsežnosti, namenjeno vsem tekmovalnim kategorijam od najmlajših tekmovalcev, ki opravijo čisto prve korake, do najstarejše članske kategorije, torej kategorije, v kateri je Lucija kraljevala dolga leta in posegala po najvišjih stopničkah tako na svetovnih prvenstvih kot svetovnih igrah.

Lucija je bila in ostaja zgled vsem mladim kotalkarjem ter številnim poznavalcem in oboževalcem tega lepega športa. Z organizacijo tekmovanja se poklanjamo njeni življenjski poti, vztrajnemu delu, odrekanju in vsemu, kar je bilo potrebno za dosego vrhunskih rezultatov.

Če smo bili pri organizaciji tekmovanja v preteklem letu omejeni s posebnimi okoliščinami pandemije covid in posledično primorani omejiti število tekmovalcev in obiskovalcev, smo letos lahko ponovno odprli vrata na stežaj.

Želja po organizaciji tekmovanja je bila velika, prav tako je bilo zelo veliko zanimanja za nastope tekmovalcev na tekmovanju iz številnih klubov z obeh strani meje. Naši tekmovalci so nastopili v čisto vseh kategorijah. Trenerji so bili zadovoljni z nastopi vseh, saj so se čisto vsi potrudili po svojih najboljših močeh in z veliko mero resnosti, pa čeprav so nekateri stari komaj pet ali šest let in še niso večji tekmovalnih nastopov. Poklonili so se Luciji, ki jih je iz sodniške lože opazovala.

Tekmovanje smo pričeli z nastopi v najmlajših kategorijah, ki smo jih po Lucijini najljubši maskoti poimenovali kategorija ježkov. Med najmlajšimi so se v kategoriji ježkov uvrstile **Hana Kobal** na šesto mesto, **Aneja Furlan** na deseto in **Viki Rusjan**, ki je bila med vsemi najmlajša, na dvanajsto mesto. V skupini ježki B pa sta **Vita Furlan** in **Maja Nikolič** osvojili peto in sedmo mesto. V kategoriji začetnic je blestela celotna skupinica naših tekmovalk in z zelo dobro odpeljanimi programi posegla po vseh najvišjih mestih: zlato odličje je osvojila Ema Stibilj, srebrno Špela Fornazarič, bronasto pa Brina Munih, zelo uspešni pa sta bili tudi Ester Božič, ki se je uvrstila na četrto mesto, in **Kaja Kobal**, ki je bila osma v tej zelo številčni skupini. V kategoriji mlajših deklic se je uspelo **Keli Ludvik** v zelo močni konkurenci zavihetiti na tretjo stopničko, **Zaja Rusjan**, **Žanet Šinigoj**, **Thalia Garcia** in **Dana Testen** pa so bile uvrščene med desetim in štirinajstim mestom. Še posebej nas je s svojim nastopom razveselila starejša deklica Luna Padovan, ki je med počitnicami zelo pridno trenirala, kar se ji je obrestovalo, saj je svoj nastop tako dobro izvedla, da je premagala vse ostale tekmovalke. Po kratki odsotnosti nas je s

ponovnim tekmovalnim zagonom in lepo izpeljanim programom prijetno presenetila **Mija Primožič**, ki je v kategoriji kadetinj osvojila drugo mesto. V promocijskih skupinah je bila udeležba še številčnejša, tako da smo se lahko zelo veselili odličij, ki so jih dosegla naša dekleta. V kategoriji D1 sta se na stopničke zaviheteli Sara Stibilj in Ema Masten kot drugo- in tretjeuvrščena, četrta je bila Tara Vončina, sedma Nika Fornazarič, med dvanajstim in petnajstim mestom pa so bile razvrščene **Ela Kavčič**, **Tais Ličen** in **Neja Kobal**. V kategoriji D2 sta zelo dobro nastopili **Sara Žbogar Fajt**, ki je premagala vso konkurenco, in Kaja Bizjak, ki je osvojila peto mesto. V kategoriji E1 pa je tekmovalkam za las ušlo odličje, saj se je **Maša Bizjak** uvrstila na nevhvalno četrto mesto, na sedmo mesto je bila uvrščena **Nina Iussa Kumer**, Sara Jerkovič je bila osma, Meta Maraž deseta in Melani Seljak dvanajsta. V kategoriji E2 je z osvojenim srebrno kolajno **Mia Krušec** zaključila prvi tekmovalni dan. Veseli smo dobrih rezultatov naših tekmovalk in le čestitamo lahko našim trenerjem, da so tako dobro pripravili svoje tekmovalce s tako velikim številom individualnih programov.

Žal so nekateri tekmovalci v starejših kategorijah zaradi boleznih ali poškodb morali svoje nastope zadnji trenutek odpovedati, med njimi sta bili tudi naši Maja Corsi in Ivana Štrukelj. Vsi skupaj močno upamo in si želimo, da bodo poškodbe čim hitreje sanirane in nas bosta s svojo prisotnostjo razveselili že na naslednjem dogodku.

Pokale in priznanja so najboljšim tekmovalcem podeljevali Lucijini starši in njen fant. V sklepnem delu tekmovanja se jim je ob podelitvi priznanj najboljšim pridružil tudi župan Občine Renče-Vogrsko Tarik Žigon, ki je obudil spomine na Lucijo in njeno izjemno zagnanost in nadarjenost, ki sta jo vodili po poti slave in doseganja vrhunskih rezultatov, ko je s svojimi številnimi nastopi in uspehi promovirala naše kraje in Slovenijo po celem svetu.

Lucijina vera v moč, tekmovalna zagnanost in pozitivni duh so jo vodili tudi v času, ko se je borila z zahrbtno boleznijo, a je bila vseskozi aktivna, v prvih letih še kot tekmovalka, kasneje pa kot trenerka in koreografinja. Vsa svoja čustva je z izjemno prefinjenostjo znala prebiti tako v svoje programe kot ples in igro nastopajočih na

kotalkarskih revijah. Vse akterje je vedno znova povezala v enovito zgodbo, polno zahtevnih elementov, številnih emocij in izraznosti ter z nedvoumnim sporočilom gledalcem: »širiti srčnost in dobroto«.

ZLATE MEDALJE

2014	EP	člani - prosto
2014	EP	člani - kombinacija
2011	EP	člani - prosto
2011	EP	člani - kombinacija
2007	EP	člani - kombinacija
2007	EP	člani - prosto

SREBRNE MEDALJE

2014	SP	člani - kombinacija
2013	Svetovne igre	člani - prosto
2012	SP	člani - kombinacija
2012	EP	člani - prosto
2012	EP	člani - kombinacija
2011	SP	člani - kombinacija
2011	SP	člani - prosto
2011	EP	člani - obvezni liki
2007	SP	člani - kombinacija
2005	SP	mladinci - prosto
2005	SP	mladinci - kombinacija
2005	Svetovne igre	mladinci - prosto
2001	EP	kadeti - kombinacija

BRONASTE MEDALJE

2014	SP	člani - prosto
2012	SP	člani - prosto
2010	EP	člani - kombinacija
2009	SP	člani - kombinacija
2009	EP	člani - kombinacija
2009	EP	člani - prosto
2004	SP	mladinci - prosto
1999	EP	kadeti - kombinacija

Božično novoletna kotalkarska revija

December je čas, ko se vsako leto zazremo v obdobje, ki je za nami, ter obudimo najpomembnejše dogodke in dosežke v tem času in strnemo vtise, ki smo jih najbolj ohranili v spominu.

In končno bomo lahko spet leto zaključil z Božično novoletno kotalkarsko revijo, ki smo jo pred pandemijo tradicionalno izvajali tik pred prazniki z željo polepšati predbožični čas številnim obiskovalcem ter vsem našim članom in njihovim najbližjim.

To je za nas dogodek, ki nam je letos še posebej drag, saj praznujemo 30. jubilej, obenem pa predstavlja pravi zaključek naše vsakoletne dejavnosti, čas sprostitve, brezskrbnosti in druženja, izjemnega sodelovanja in izmenjave mnenj, potrpežljivosti in strpnosti, predvsem pa krepitev duha in solidarnosti med vsemi akterji te za nas vedno pomembne prireditve.

S pravljico zgodbo o kraljicah Ani in Elzi, ki nam sporoča, kako pomembno je premagovati strah in odkrivati pravo ljubezen, želimo obiskovalce popeljati v sanjski čarobni svet snežink. V soboto, 17. decembra, smo imeli nastopa ob 16. uri in 19. uri, v nedeljo, 18. decembra, pa ob 17. uri. •

[✍](#) in [📷](#) Upravni odbor KK Renče

Jesenske aktivnosti Nogometnega društva Renče

Letošnja izredno lepa jesen je v **Nogometnem društvu Renče** postregla z zelo pestro, aktivno in tudi rezultatsko uspešno polsezono. Na dobro pripravljenem igrišču so se izmenjevali mladi nogometaši in nogometašice renške Nogometne šole, članska ekipa fantov in veteranska sekcija. Uprava društva se je kadrovsko okrepila, opravljenega je bilo veliko prostovoljnega dela, rezultati in napredek so vidni

Selekcija U11

Selekcija U7

na vsakem koraku, kar nas obdaja z veseljem in voljo po nadaljevanju začete poti.

Nogometna mladinska šola ND Renče iz leta v leto raste ter se številčno in organizacijsko krepi. Če je še nekaj let nazaj nogometno igrišče v Renčah bolj ali manj samevalo, je danes nogometnih površin za vse nadobudne nogometaše pre malo. Tako morajo del trenažnega procesa opravljati v sosednji občini v Mirnu, kjer je na voljo več nogometnih površin za vadbo.

V letošnjem letu so ND Renče v medobčinskih tekmovanjih zastopale 4 ekipe, in sicer ekipa najmlajših cicibanov (U7), mlajših cicibanov (U9), starejših cicibanov (U11) in mlajših dečkov (U13). Vse ekipe se odlično kosajo z vrstniki iz drugih klubov, kar potrjujejo tudi odlični rezultati vseh ekip. Za ustrezen razvoj in napredek otrok skrbi kompetentna trenerska ekipa, ki sledi sodobnim smernicam vadbe otroškega nogometa. V Renčah smo v jesenskih mesecih organizirali kar nekaj domačih turnirjev in tekem mlajših kategorij, kjer so lahko številni gledalci uživali v borbah in ob spremljanju strasti na igrišču. V zimskih mesecih se vadba preseli v športne dvorane, kjer več poudarka posvetimo tehniki upravljanja žoge. V ND Renče bomo tudi v bodoče težili, da se k razvoju vključi čim več otrok iz okolice, da se z nami zabavajo ob učenju in igranju te čudovite igre.

Članska ekipa ND Renče

Fantje so pod vodstvom novega trenerja, mednarodnega strokovnjaka **Fabrizia**

Selekcija U9

Troisija, in z nekaj okrepitevami pred začetkom sezone ustvarili zelo dobro ekipo. Krasijo jo mladost, hitrost in dobri

medsebojni odnosi, kar botruje dobrim predstavam z veliko goli in soliden točkovni izkupiček.

Veteranska ekipa ND Renče

Veterani, ki že veliko let igrajo skupaj, trenirajo dvakrat tedensko, poleg tega pa sodelujejo pri vseh delovnih akcijah društva. Septembra so z zelo kakovostno udeležbo zmagali na turnirju v Šempasu po dobri in učinkoviti igri na vseh tekmah turnirja. Dobra volja, prijetna druženja in kvaliteten nogomet krasijo našo veteransko ekipo.

Skupaj gremo naprej, družijo nas nogomet, dobra volja in veselje do življenja in športa. Naš slogan se glasi: »Mi smo Renče.«

 Ozzy Žbogar, Matevž Campolunghi
 Arhiv ND Renče

Članska ekipa

Veterani

10. Odprto prvenstvo Renč v skokih na veliki prožni ponjavi

Zadnjo soboto v novembru smo organizirali že 10. Odprto prvenstvo Renč v skokih na veliki prožni ponjavi. Letos je tekma potekala, kot smo bili vajeni v preteklih letih. Zaradi covid omejitev lani najmlajši tekmovalci namreč niso smeli tekmovali, ampak so lahko nastopili samo na festivalu. Letos je na tekmi nastopilo 180 tekmovalcev iz desetih društev.

Pri cicibankah se je najbolje odrezala **Špela Gorjan**, ki je osvojila peto me-

sto. Ekipno so bile cicibanke prve. Med cicibani je **Tiago Petrovič** osvojil bronasto medaljo, **Anže Furlan** pa je zasedel šesto mesto. Tudi cicibani so bili ekipno prvi.

V kategoriji mlajših deklic je bila **Veda Panič** najboljša med vsemi in zato osvojila zlato medaljo. Ekipno so bile mlajše deklice tretje. Mlajši dečki so ekipno osvojili srebro. Prav tako si je srebrno medaljo med starejšimi dečki zaslužil **Matic Bre-mec**. Ekipno so bili starejši dečki drugi.

Pri mladincih je zmagal **Aleks Hvala**, **Enej Lango** je osvojil tretje, **Jure Rupar** četrto in **Maj Mozetič** peto mesto. Ekipno je to

vsekakor zadostovalo za prvo mesto.

V najstarejši kategoriji tekmovalk – članice – je **Petra Arčon** osvojila srebrno medaljo, **Veronika Žvanut** pa četrto mesto. Pri članih je zmagal **Matjaž Cotič**, tik za petami mu je bil **Anže Arčon** z osvojenim drugim mestom.

Tekma je štela kot ena izmed treh tekem tudi za seštevek Pokala Slovenije. Ker je bila to zadnja tekma v sezoni, smo podelili tudi pokale oz. diplome:

- mlajši dečki: **Maks Repe** šesto mesto
- starejši dečki: **Matic Bre-mec** drugo mesto, **Kristjan Ferjančič** šesto mesto

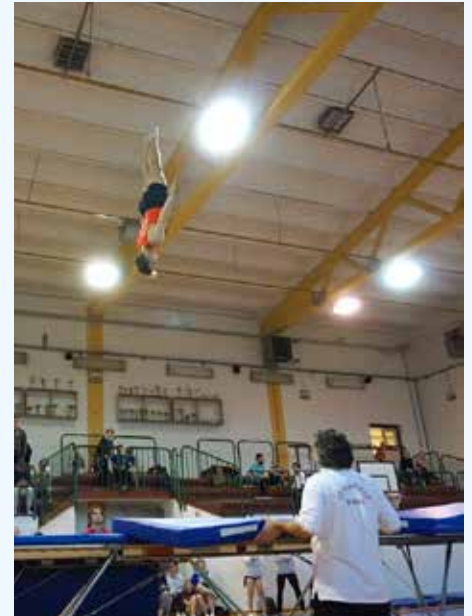

- mladinci: Aleks Hvala prvo mesto, Enej Lango drugo mesto, Jure Rupar tretje mesto, Maj Mozetič peto mesto in **Patrik Nemec** šesto mesto
- članice: Petra Arčon drugo mesto, Veronika Žvanut četrto mesto
- člani: Matjaž Cotič prvo mesto, Anže Arčon tretje mesto, **Peter Saksida** peto mesto in **Nace Pavlica** šesto mesto

Najboljši tekmovalci v Pokalu Slovenije pri mladincih, članicah in članih so si s tem pridobili tudi ustrezen razred kategoriziranih športnikov. •

 Igor Ferjančič
 Edvin Ušaj, Ivana Petrovič

Friendship cup, 6.–9. oktober, Jablonec nad Nissou

V četrtek, 6. oktobra, se je slovenska reprezentanca v skokih na veliki prožni ponjavi v zgodnjih jutranjih urah odpravila na mednarodno tekmovanje na Češko. Renčani smo se dobili na stadionu v Novi Gorici, kjer so se nam pridružili fantje iz Salta, in se z dvema kombijema odpravili v Ljubljano. Tam smo pobrali tekmovalke iz ŠD Sokol Bežigrad in prevzeli še en kombi, še zadnje reprezentante pa smo pobrali v Celju. Tako smo se s tremi kombiji v najštevilčnejši zasedbi do zdaj opravili na Češko. Na Češko smo prispeli okrog 18. ure in se takoj odpravili na uradni trening – po treningu smo šli na večerjo in šele potem v hotel. Ker tako velikega hotela za vse naše reprezentante v Jabloncu nimajo, smo tokrat spali v sosednjem mestu Liberec.

Naslednji dan so nas v dopoldanskem času čakala tekmovanja za punce v starostni skupini 15–16 let, za fante v starostni skupini 15–16 let in fante v sinhronih parih v starostni skupini 11–12 let. V popoldanskem času pa so tekmoval naše članice, člani in fantje v starostni skupini 13–14 let. V petkovih kvalifikacijah so

se vsi naši tekmovalci odlično odrezali, najboljša pa sta bila **Kristjan Ferjančič** in **Mark Martinuč** v sinhronem paru, ki sta se uvrstila v sobotni finale.

V soboto so se začele kvalifikacije še za fante in punce v starostni skupini 11–12 let. Pri puncah smo prvič imeli tekmovalki v najmlajši kategoriji, in sicer Renčanko **Vedo Panić** in **Nastjo Germ** iz Šentilja. Obe tekmovalki sta svoji prvi sestavi na mednarodnih tekmovanjih opravili zelo uspešno. V popoldanskem finalu sta slovenske barve in renčansko čast zastopala Mark Martinuč in Kristjan Ferjančič, ki sta kljub manjšim zapletom v finalu zasedla odlično šesto mesto.

Po napornih tekmovalnih dnevih smo se na poti nazaj ustavili še na krajšem izletu v Pragi.

Številčno slovensko reprezentanco so tokrat sestavljali trenerja reprezentance **Jurij Arčon** (ŠD Partizan Renče) in **Jure Kern** (ŠD Sokol Bežigrad), dve sodnici **Ajda Šturm** (ŠD Sokol Bežigrad) in **Urša Vrbec** (ŠD Partizan Renče), reprezentanti iz ŠD Partizan Renče **Veda Panić**, **Kristjan Ferjančič**, **Mark Martinuč**, **Matic Bremec**, **Enej Lango**, **Jure Rupar**, **Aleks Hvala** in **Petra Arčon**, reprezentantke iz ŠD Sokol Bežigrad **Tara Dobrić**, **Soča Sršen**, **Zala Peršič**, **Anja Winkler**, **Luna Tepina** in **Taja Repovš**, reprezentanta iz ŠD Narodni dom **Brin Širaj** in **Tian Beganović**, reprezentanta iz ŠK Salto: **Jan Kavčič** in **Lucas Marušič**, reprezentanta iz Freestyle Celje: **Janez Radej** in **Urh Skamen**, reprezentantka iz ŠD Šentilja **Nastja Germ** ter ostala trenerja

Franci Grahek in **Gregor Šimac** in delegat **Boštjan Bremec**.

 [Urša Vrbec](#)
 [Arhiv ŠD Partizan](#)

Jesenski nastop

V torek, 25. oktobra, se je v prostorih **Godbeniške šole Vogrsko** odvil prvi interni nastop v novem šolskem letu. Na nastopu so sodelovali učenci in učenke pihal in trobil razreda učitelja **Nejca Kovačiča** in učiteljice **Katje Berdnik**. Nastopili so učenci od prvega do tretjega razreda.

Za nekatere izmed nastopajočih je bil to njihov prvi nastop v Godbeniški šoli. Na začetku so se nam predstavile najmlajše učenke na kljunastih flavticah, nastop pa se je nato nadaljeval s posameznimi solo točkami, kjer smo lahko ob klavirski spremljavi **Valentine Gregorič Saksida** sli-

šali trobente, pozavno, bariton in prečne flaute. Tik pred koncem nastopa pa smo iz solo točk prešli najprej na duet, sestavljen iz flaute in pozavne, ki nam je zaigral živahno pesem *When the Saints*, za konec pa smo lahko slišali še kvartet trobil.

Kljub začetni tremi so učenci nastop prestali z odliko in pokazali, da so že dodobra zakorakali v novo godbeno leto, kjer pridno osvajajo nove tehnike, tone in znanje, ki se izkaže v srčnem nastopu, kot je bil ta jesenski nastop. •

 Katja Berdnik
 Arhiv Godbeniške šole

Vokalna skupina Lijak 1883 – Vogrsko

Z **Vokalno skupino Lijak 1883 - Vogrsko** smo v novembru nastopili na komemoraciji pri spomeniku NOB in na pokopališču. Pri dogodku so sodelovali še **Pihalni orkester Vogrsko** in govornik **Boris Ipa-vec**. Zahvaljujemo se **Alešu Zornu** iz Osmice pri Mimici za pogostitev nastopajočih.

Za martinovanje se je zasedba predstavila na martinovanju v župnijski cerkvi sv. Martina v Oseku. Zahvaljujemo se **Juditi Vrtovec** iz KS Osek za povabilo.

V decembru smo imeli nastop 18. decembra v Bukovju, Števerjanu, na Božičnem sejmu, sledi še naša tradicionalna Božič-

nica 24. decembra v župnijski cerkvi sv. Justa na Vogrskem.

Lepo vabljeni, da se družimo ob glasbeni spremljavi. •

 in Mojca Cej

Revija pihalnih orkestrrov in big bandov Severne Primorske

Po dveh letih so se v Bukovici ponovno zbrali godbeniški sestavi in pripravili prijeten koncertni večer. V nedeljo, 13. novembra, ko je potekal drugi krog predsedniških volitev, je Dvorana Angela Mlečnika zaživela v zvokih treh pihalnih orkestrrov in enega big banda. Koncertni spored so oblikovali: **Prvačka pleh muzika, Goriški pihalni**

orkester, Pihalni orkester Salonit Anhovo in Jazz Punt Big band iz Tolmina (zaradi bolezni je odpadel nastop Pihalnega orkestra Brda).

Revija je vedno namenjena predstavitvi instrumentalnih sestavov, izmenjavi mnenj in dvigu kvalitete orkestralnih izvedb. K temu pripomore strokovni spremljevalec, ki z vodji pihalnih orkestrrov po koncertu opravi pogovor. Tokratni strokov-

njak je bil **Miro Saje**, večkrat proglašen za najboljšega dirigenta na mednarodnih tekmovanjih. Pohvalil je vse prisotne dirigente za vzdrževanje glasbene kondicije in motivirano delovanje.

Poslušalcev ni bilo prav veliko, prisotni pa so bili gotovo navdušeni nad skladbami, saj so se vsi godbeniški sestavi predstavili z izredno lepim programom. •

 in JSKD Nova Gorica

Tra ta ta – zdaj koraka in igra naša mlada muzika

Dejavnost pihalnih orkestrrov danes sega od tradicionalnega izvajanja koračnic, polk in valčkov vse do koncertne dejavnosti in še kaj bi se našlo. Pri izvajanju omenjenih koračnic velikokrat pihalni orkestri osnovno dejavnost – igranje na inštrument – dopolnijo s paradnimi motivi oziroma z elementom orkestra v gibanju. Enako velja tudi za šolski pihalni orkester, v katerem je temu potrebno dati še večji poudarek, saj gre za mlade godbenike, ki se šele uvajajo v igranje oz. delovanje orkestra.

V soboto, 8. oktobra, so imeli učenci **Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko** intenzivne vaje, v sklopu katerih so izvajali tudi vaje v korakanju in figurativi. Cilj teh vaj je bil, da se združijo motorične sposobnosti posameznega godbenika (to je njegovo korakanje) z ritmom koračnice.

Sobotno jutro se je pričelo najprej z igranjem v združnem domu na Vogrskem. Ko je ura odbila 10.30 pa je bil že težko

pričakovani čas za malico. Okrepčani in polni energije so se mladi godbeniki napotili na igrišče za Podružnično osnovno šolo Vogrsko, kjer jim je dirigent **Nejc Kovačič** najprej razložil pravila korakanja. Učenci so postavili formacijo in pod dirigentovim vodstvom pričeli z vadbo. Kaj kmalu je bilo zaznati prve težavice, ki jih je seveda spremljal smeh, medtem ko so se noge kar malce zapletale in šle po svoje. »Sprva smo pričeli z navadnim korakanjem, kasneje pa nadaljevali z učenjem obratov orkestra. Paziti smo morali na dolžino koraka, ubogati so nas morale tako noge kot tudi instrument,« je dogajanje opisala **Tia Rustja**.

Po večkratni ponovitvi pa je šlo seveda že mnogo bolje. Z enotnim korakom v ritmu igrane koračnice Naša četica koraka je šolski orkester uspešno izvedel intenzivno

vajo korakanja. »Poučno in zanimivo je bilo,« je vaje opisal **Andraž Šuligoj**, ki mu korakanje sicer ni bilo lahko, pa tudi pretežko ne. Tudi **Marjani Lisjak** je bila intenzivna vaja všeč, tudi zato, ker so se ob tem še družili s prijatelji. V prijetnem razpoloženju so se učenci odpravili z igrišča navzdol po hribu do združnega doma, kjer so intenzivne vaje zaključili s svojo najljubšo skladbo Happy. •

Valentina Gregorič Saksida
 Kristina Saksida

Pihalni orkester Vogrsko ob 90. obletnici delovanja
vabi na slavnostni
božično-novoletni koncert

VOGRINSKI ČASI

1932
2022

26. december 2022, ob 18. uri,
v kulturnem domu v Bukovici

Pihalni orkester
VOGRSKO

Gostja koncerta: **Lea Sirk**
Koncert povezuje: **Kristina Furlan**

Vabljeni!

KTD Vogrsko - Pihalni orkester Vogrsko

Pihalni orkester Vogrsko ob 90. jubileju

S Pihalnim orkestrom Vogrsko smo se ob 90. jubileju odločili posneti spominsko zgoščenko. Nismo se želeli ustaviti samo pri izbiri že napisanih skladb, ampak smo za to priložnost naročili skladatelju **Roku Nemaniču**, da nam ustvari večstavčno skladbo, ki bo opisovala dogajanja in prigode skozi omejena godbena leta. Več o vsebini zgoščenske boste izvedeli na tradicionalnem koncertu.

Snemanje je potekalo v Dvorani Angela Mlečnika v Kulturnem domu Bukovica. S snemalnim tehnikom **Urošem Nemančem** smo poizkusili več postavitev orkestra po prostoru za najbolj optimalno zajemanje zvoka. Snemanje od orkestra in dirigenta zahteva vrhano mero koncentracije in poslušanja,

da v omejenem času pride do najboljšega možnega rezultata. Seveda pa po skupnem snemanju ni še konec dela, ampak šele začetek oblikovanja posnetkov, saj se prične pozorno poslušanje posnetega v studiu, kjer se v postprodukciji še kaj popravi in dodela.

S koncertom 26. decembra v Kulturnem domu Bukovica zaključujemo praznično leto Pihalnega orkestra Vogrsko. Takrat bomo tudi izdali novo brošuro in zgoščenko. Pridite v našo godbeno družbo, ne bo vam žal. •

 Nejc Kovačič

 Arhiv Pihalnega orkestra Vogrsko

Glasba nas razveseljuje in povezuje

Glasba je del vsakega izmed nas, je del naših življenj, pomaga nam izražati čustva, razvijati čut za lepoto, popestri nam dolgočasne dni, nam daje možnosti za osebno rast, nas razveseljuje in povezuje.

In ravno pripadnost glasbi je bila tista vez, ki nas je v soboto, 29. oktobra, zbrala v POŠ Vogrsko na Slavnostni akademiji **Pihalnega orkestra Vogrsko**. Ob 90. obletnici delovanja orkestra je navzoče pozdravil predsednik Zveze slovenskih godb **Boris Selko**, ki je ob tej priložnosti Pihalnemu orkestru Vogrsko izročil spominsko listino in trak Zveze slovenskih godb ter godbenikom in godbenicam podelil odličja in nagrade za njihovo večletno igranje v orkestru.

Bronasto godbeniško liro za več kot dveletno članstvo v orkestru je prejel **Gal Saksida**. Srebrno godbeniško liro pa so prejeli **Hana Berginc, Lien Komac, Eva Kikelj, Matija Melinc, Gaja Ostanek, Hana Lukežič, Karin Uršič, Tina Čulo, Liam Marc Baša** in **Jakob Beltram**, in sicer za več kot štiri leta igranja. **Nika Uršič** pa je bila prejemnica zlate godbeniške lire, ki se podeljuje za več kot sedemletno članstvo.

Večer se je nadaljeval s podelitvijo nagrad **Bojana Adamiča**, ki se podeljujejo za najmanj deset let aktivnega igranja v orkestru. Bronasto srebrno medaljo **Bojana Adamiča** za več kot desetletno članstvo v orkestru so prejeli godbeniki: **Ana Lipušček, Ivana Velikanje, Petra Jarc, Martin**

Petrovčič, Matjaž Zorn, Uroš Uršič, Tina Saksida, Nina Gregorič, Irena Gregorič, Matevž Podgornik in **Špela Saksida**. Ob tej obletnici je bila podeljena tudi srebrna medalja **Bojana Adamiča**, in sicer **Juretu Fornazariču**, ki je aktiven godbenik že 21 let. Veseli smo, da smo na tej slavnostni akademiji imeli priložnost podeliti tudi zlato **Adamičevo** medaljo, ki jo je za več kot 30-letno članstvo v pihalnem orkestru prejel tolkalist **Ivan Gorjan**.

Z velikim spoštovanjem je bilo podeljeno tudi priznanje CISM oz. nagrada, ki jo imenujemo križ za zasluge. Ta se podeljuje godbenicam in godbenikom za več kot 50-letno igranje v godbi ali izjemne zasluge na umetniškem ali organizacijskem področju godbeništvu. Ob tem 90-letnem jubileju Pihalnega orkestra Vogrsko je to nagrado prejel klarinetist **Stojan Plahuta**. Stojan je aktiven član pihalnega orkestra že 54 let. Marsikomu je lahko za zgled zaradi svoje vztrajnosti in pripravljenosti za igranje. Ne glede na svoja leta je še vedno vesten in skrben godbenik, kar je nadvse častno in pohvalno.

Prisotne sta nagovorila tudi župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon** in predsednica Kulturno turističnega

društva Vogrsko **Valentina Gregorič Saksida**. Za glasbeno obarvanost večera pa so poskrbele različne komorne skupine domačega orkestra: kvartet flavt, sestav klarinetov, kvartet saksofonov in trobilska zasedba. Večer pa je z glasbo na klavirju še dodatno obogatil mladi jazz pianist **Blaž Pahor**. •

 Tina Saksida

 Dennis Heric

Bogdan Sošnja

Bogdan Sošnja se je rodil 10. maja 1949 in otroška leta preživel v Čepovanu. Tam je obiskoval osnovno šolo, tam je začel spoznavati delo in poslanstvo prostovoljnega gasilca. Tam se je v svoji družini, vaškem okolju, v kraju, ki je bil pred 60 leti daleč od mesta, v kraju, kjer so bile hude zime in narava skopa in včasih kruta, oblikoval in odraščal v človeka, ki zjutraj najprej pogleda proti sosеду, da vidi, če je vse v redu. Odraščal je v krajih in časih, ko so se ljudje družili v lepih trenutkih življenja, še bolj pa takrat, ko so potrebovali drug drugega.

Želja po znanju je 15-letnika popeljala v dolino, v Novo Gorico, kjer je pridobil izobrazbo in znanje strojnega ključavničarja. S tem in drugim znanjem je potem v podjetju Komunala služil kruh zase in svojo družino vse do odhoda v penzijo.

Poleg poklicnega dela in družinskega življenja je bilo pomemben del njegovega življenja tudi poslanstvo gasilca. V Čepovanu je šel skozi vse faze gasilca: kot otrok in najstnik je spoznaval boj z ognjem in pomoč soljudem ob takih in drugačnih katastrofah, sodeloval v številnih intervencijah, kasneje je postal tudi mentor številnim mladim gasilcem. Osem let je bil poveljnik PGD Čepovan.

Bogdan Sošnja se je kot gasilski veteran spopadel z gašenjem požara Kras 2022, Renški vrh, 21. 7. 2022.

V Bukovico se je z družino priselil leta 1980. Pravijo, da kar se Janezek nauči, Janez zna. Rečeno drugače, tak, kot je bil Bogdan kot človek v Čepovanu, tak je tudi v naši krajevni skupnosti in naši občini. Vsa družina, vsak njen član na svoj način so se vključili v življenje našega kraja.

V osemdesetih letih prejšnjega stoletja je Bogdan sodeloval pri urejanju krajevnih poti v svojem zaselku; vodovod, po katerem danes teče voda vse do Zržinišča, je bil iz Dolin na vrh Boštije zgrajen predvsem z njegovim delom (strojno in fizično). Ob prireditvah – plesih v KD – je dežural tako kot mnogi drugi krajani. In seveda še veliko drugih majhnih stvari, ki nikoli niso bile zapisane v zgodovino.

Ob nastanku Občine Renče-Vogrsko leta 2007 je bil med prvimi, ki so se vključili v **Civilno zaščito Renče-Vogrsko** in opravljali delo svetovalca za požarno varnost.

Ko je **Osnovna šola Renče** organizirala prve tabore preživetja na Kremancah, je bil Bogdan s strani civilne zaščite zraven. Tu je ponovno prišlo na plan Bogdanovo veselje do predajanja življenjskih izkušenj in znanja mladim. In (povedano bolj po tihem) tam, kjer učiteljicam med razposajenimi otroki ni uspelo narediti reda, ga je naredil Bogdan ... In je bila med dvigom zastave spoštljiva tišina.

A to mu ni bilo dovolj. Skozi več pogovorov je prepričal nekdanjega župana **Aleša Bucika**, da se ustanovi PGD v naši občini. Kajti bolje je imeti kamion in predano

posadko pripravljeno na gašenje sredi naše občine, kot čakati gasilce od drugod, kadar zagori. Bogdan je del zgodbe o **PGD Renče-Vogrsko**. Zasejal je seme, preko svojih poznanstev pripeljal prve kamione in prvo opremo. Iz drobnega semena v letu 1916 je zraslo mogočno drevo – PGD Renče-Vogrsko. Vsi smo danes – po Krasu 2022 – ponosni na PGD Renče-Vogrsko in tudi hvaležni za požrtvovalno delo celotnega društva.

S priznanjem KS Bukovica-Volčja Draga pa smo se želeli spomniti človeka in se mu zahvaliti, našemu sokrajanu Bogdanu Sošnji (in tudi njegovi družini – saj brez družine ne bi bil takšen, kot je):

- ker nam brez kakšnega koli filozofiranja kaže, kako lahko pomagamo sosеду, sokrajanu, komurkoli, ki je v stiski
- ker nam v času, ko se vse plača, govori, da obstajajo tudi ljudje, ki življenja in svojih dejanj ne merijo skozi denar

To in še več je Bogdan Sošnja, delavec, kmetovalec, gasilec, mož, oče, dedek, skratka Bogdan Sošnja.

Krajevna skupnost mu je zato podelila priznanje za življenjsko delo v naši KS. •

in KS Bukovica-Volčja Draga

Delo Rdečega križa Renče v letu 2022

Po dolgem obdobju korone se življenje vrača v normalne okvirje, previdnost pa še vedno ni odveč. Zato v odhajajočem letu ni bilo mogoče opraviti vseh zadanih nalog.

Spremljali smo socialne razmere na vasi in nudili raznoliko pomoč tistim, ki so za to zaprosili. S priložnostnim darilom in čestitko smo obiskali naše devetdesetletnike, ženske, starejše od 80 let, ženske ob dnevu žena in večkrat tudi krajanje v domovih upokojencev. Ob novoletnih praznikih bomo potrkali na vrata osemdesetletnikov, mlajših invalidov, osamljenih, socialno ogroženih in tistih, ki prebivajo v domovih upokojencev. V skladu z dolgole-

tno tradicijo novoletne voščilnice pripravijo **učenci OŠ Renče** in skupaj z zaposlenimi voščijo vesele praznike. Starejši se te pozornosti zelo razveselijo.

Povezovali smo se s krajevno skupnostjo in turističnim društvom. Za tri tržnice in ob praznovanju petinštirideset let pobratenja z Občino Štarančan smo napekli veliko količino sladkih dobrot. Redno vzdržujemo stike z Društvom prostovoljnih krvodajalcev iz Štarančana. Udeležili smo se slovesnosti ob petdesetletnici ustanovitve njihove organizacije in tudi drugih prireditev v našem pobratenem kraju.

Vodilo Rdečega križa je pomoč ljudem v stiski, ob katastrofah. Ob začetku vojne

v Ukrajini smo prispevali 1000 evrov za begunce, ki se zatečejo na območje OZRK Nova Gorica. Prav toliko smo donirali Zvezi prijateljev mladine za zdravljenje otroka s težko boleznijo. Namesto izvedbe srečanja starejših krajanov smo 1500 evrov namenili PGD Renče-Vogrsko. Gasilec se pristrčno zahvaljujemo za trud in prostovoljstvo, saj ste nas obranili najhujšega.

Novoizvoljenemu vodstvu občine in vseh krajevnih skupnosti želimo uspešno delo, vsem občankam in občanom pa srečno 2023. •

 KORK Renče
Rožica Žvanut

Praznovanje 70. obletnice delovanja Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga

Upokojenci in gostje smo se 14. oktobra zbrali v Dvorani Angela Mlečnika v Bukovici, kjer smo ob prijetnem programu obeležili 70 let delovanja **DU Bukovica-Volčja Draga**. Naša prireditev je bila tudi kulturno obarvana. S pesmijo nam je večer popestril **MoPZ Vinograd** iz Vrtočina pod vodstvom **Katje Bajc Mihelj**.

Nekaj o zgodovini našega kraja, razvoju naših dveh vasi in nastanku Društva upokojencev Volčja Draga nam je pomagal

odkriti **Jože Ropoša**, dolgoletni ljubiteljski raziskovalec zgodovine in eden izmed mlajših članov našega društva.

Robert Petrovčič pa nam je recitiral pesem Zvonka Petejana Moja Volčja Draga.

Ponosni smo, da že 70 let povezuje mo številne generacije upokojencev. Društvo je za 70. obletnico svojega delovanja prejelo tudi zlato plaketo Zveze društev upokojencev Slovenije, ki nam jo je predal predsednik Pokrajinske zveze društev upokojencev Severne Primorske **Zlatko Martin Marušič**.

Ob tej priložnosti sem se kot sedanja predsednica društva zahvalila prejšnji predsednici **Renati Tischer** za njeno petnajstletno vodenje društva in uspešno organizacijo različnih prireditev in programov. Renata pa je še vedno aktivna članica upravnega odbora. Na prireditvi je naša Renata prejela tudi srebrno plaketo od Zveze društev upokojencev Slovenije

kot zahvalo za njeno dolgoletno in zelo uspešno vodenje našega društva. Podelili pa smo tudi priznanja našim članicam za njihovo dolgoletno delo v društvu.

Bernarda Blaško je prejela zahvalo za tridesetletno delovanje v upravnem odboru, **Darinka Zorn** pa zahvalo za dolgoletno vodenje računovodstva društva in njene raznolike dejavnosti v okviru našega programa. Na oder pa sem povabila še **Albinco Pisk**, ki sem ji izročila zahvalo za dvanajstletno delo tajnice društva in njene ostale aktivnosti v društvu. Omeniti moram še, da je bila Albinca tudi pobudnik ustanovitve Mešanega pevskega zbora Klasje, ki pa je žal v času kovida zaradi omejitev in boleznih prenehal z

delovanjem. Sedaj je podpredsednica društva in aktivna na vseh področjih našega delovanja.

Program prireditve je vodila in povezovala **Mojca Krajnc**. Zaključek prireditve smo zaokrožili s humoristično predstavo amaterske igralske skupine iz **Kulturno-turističnega in športnega društva Bukovica-Volčja Draga**, ki jo že več let vodi **Samo Baša**, zdaj tudi sam upokojenec, in z nastopom pevskega zbora.

Druženje smo nadaljevali ob hrani, pijači in plesu v kletnih prostorih našega kulturnega doma. Za prijetno glasbo pa je poskrbel **Davorin Ožbot**. •

 Cvetka Saksida

 Jože Ropoša

Obisk iz Društva univerza za tretje življenjsko obdobje Ilirska Bistrica

Predstavitve svojega kraja nekemu drugemu, človeku, ki v našem kraju nikoli ni bil, je zame predstavljalo nov izziv.

Nekega dne v septembru me je po telefonu poklicala **Marica Gaberšnik**. Predstavila se je kot vodja Društva univerze za tretje življenjsko obdobje Ilirska Bistrica. Cilj njihovega programa je spoznavanje Slovenije, bolje rečeno primorskih krajev. Njihov namen je odkrivanje delčkov zgodovine bližnjih krajev, ki so bili kar nekaj časa v pozabi. To radi počnejo tudi zato, ker se nam, ki tu živimo, naši kraji pogosto ne zdijo nič kaj posebnega. Zmenili sva se, da nas obišejo v torek, 22. novembra, v popoldanskem času.

Z **Jožetom Ropošo**, ljubiteljskim poznavalcem zgodovine naših krajev, sva za ta dan

pripravila kratek program o zanimivostih naših vasi. Žal pa celotnega zastavljene programa zaradi slabega vremena in zaprte ceste skozi center Renč nisva v celoti izpeljala in zato si kapelice v Renčah nismo ogledali. K sodelovanju in organizaciji dogodka sem povabila celoten upravni odbor našega društva, saj se ob takih priložnostih vedno naučiš nekaj novega.

Goste smo najprej popeljali v spodnje večnamenske prostore Kulturnega doma Bukovica, kjer jim je Jože predstavil zgodovino naših krajev od zgodnje rimske dobe do danes. Velik poudarek je namenil tudi obdobjema prve in druge svetovne vojne, saj sta obe vojni zelo zaznamovali življenja naših prednikov. Ni pa pozabil omeniti niti Anice Žemlja, dolgo pozabljene pesnice in pisateljice, ki je del svojega življenja preživela na železniški postaji v Volčji Dragi, in svetovno znanega slikarja

Zorana Mušiča. Ob prigrizku in prijetnem klepetu z gosti smo se še nekaj časa zadržali v spodnjih prostorih, nato pa smo si v predverju Kulturnega doma Bukovica ogledali še razstavo o Anici Žemlja, katere življenje je podrobneje predstavil Jože Ropoša. Ogledali smo si tudi razstavo o rokodelstvu in industriji v naših krajih in Dvorano Zorana Mušiča. Kljub slabemu vremenu smo obiskali tudi cerkev Sv. Lorenca in bunker na Vogrskem na kmetiji pri Barabonovih, v katerem se je med drugo svetovno vojno skrival Aleš Bebler.

In tako smo na Vogrskem v poznih popoldanskih urah sklenili njihov obisk pri nas. Gostje so bili s predstavitvijo zelo zadovoljni in so nas povabili na ogled svojega kraja. •

 Cvetka Saksida

 Jože Ropoša

Letos prav na pesnikov rojstni dan

Že trinajstič po Gregorčičevi poti

Naše pohode običajno spremlja lepo vreme. Tako je bilo tudi letos (v soboto, 15. oktobra, prav na Gregorčičev rojstni dan), ko je barvitost jesenskih barv še dodatno prispevala k dobremu razpoloženju in počutju. Opogumljeni z naklonjenostjo narave smo se podali iz Renč proti Gradišču nad Prvačino po trasi, ki jo je s prihodi v Renče pred mnogimi leti »določil« pesnik sam, v sodobnem času (leta 2010) pa so jo načrtali pobudniki Gregorčičeve poti. Prizadevni krajanji Renč in Gradišča so zanimivo pot opremili z osmimi informacijskimi, didaktično osmišljenimi tablami, ki prikazujejo utrinke iz Gregorčičevega življenja in dela. Tokratni pohod pa je popestril obisk Gregorčičevega vrta, ki ga je s klopco in sedečo pesnikovo figuro skrbno in domiselno uredil domačin z Gradišča **Miro Kerševan**.

Tudi letos nas je pred gradiškim kulturnim domom pričakala **Melanija Kerševan**, imenitna poznavalka Gregorčičevega opusa, in nas spomnila na vrsto zanimivih, pomembnih detajlov iz Gregorčičevega življenja in dela, **Krajevna skupnost Gradišče** pa je že tradicionalno pripravila pester kulturni program. Razveselili so nas **Lia** in **Neja Gregorič** (recital) ter **Engelbert Osojnik** na kitari, z doživeto pesmijo pa tudi **Gradiški slavčki**. Tradicionalna pogostitev z gradiško frtaljo izpod rok **Zore Čečko** in **Darje Zorn** ter sladko pecivo so imenitno teknili, še posebej ob iskrenih

pozdravnih besedah predsednice KS Gradišče **Tanije Gregorič**. Še enkrat hvala Krajevni skupnosti Gradišče, ki vedno sodeluje na prireditvi.

Umetnost je nenavadna, po svoje zahtevna, a tudi hvaležna spremljevalka in oblikovalka našega vsakdana. Pomaga nam živeti, kakor lačnemu pomaga košček kruha, a je vendarle nekoliko drugačna: nikoli je ni preveč in nikoli se je ne prenajemo. In prav o tem spoznanju govori tudi dejavnost domačih ustvarjalcev in umetnikov, ki ob izviroh sveta odkrivajo in umetniško izpovedujejo lepoto narave in življenja ter bogatijo in plemenitijo našo vsakdanjo izkušnjo.

Hvala vsem, ki z lastno sporočilno energijo plemenitite človeška občutja in dodajate dinamiki življenja marsikaj tistega, kar bi sicer šlo neopazno mimo nas.

Letošnji, že trinajsti Pohod po Gregorčičevi poti smo zaključili v renški kulturni dvorani s pomenljivim, posebej izbranim programom. Predstavili so se člani in članice **likovne sekcije** domačega kulturnega društva, ki nas vedno znova presenetijo z edinstvenimi in izvornimi

pristopom. Tokratno dogajanje pa je bilo posvečeno tudi izročitvi darilnega čeka **Prostovoljnemu gasilskemu društvu Renče-Vogrsko**. Po požaru, ki nas je vse globoko prizadel, so članice in člani likovne sekcije s prodajno akcijo lastnih del pokazali gasilcem iskreno hvaležnost za izjemno požrtovalnost, srčnost in osebni pogum.

Trinajsti pohod po Gregorčičevi poti smo zaključili s predstavitvijo nekaterih uglasbenih Gregorčičevih pesmi. Petje v izvedbi **Moškega pevskega zbora Provox** nas je spomnilo na značilno blagoblasnost in melodičnost pesnikove poetike, ki nam ob sporočilnosti pričara prvinsko, skoraj vilinsko vzdusje lepote in tragike življenja. Članom pevskega zbora, ki vedno prijazno sprejmejo naše povabilo,

se je **Vesna Pahor**, predsednica renškega Društva KUL-TU-RA, zahvalila za prizadevanost in še posebej (pa ne nazadnje) za umetniški užitek.

*Življenje je potovanje,
za katerega nihče ne dobi zemljevida.
Vsakdo potuje po svoje
in si sproti riše svoj zemljevid.
Vsaka risba je nov smerokaz za vse,
ki hodimo po poteh življenja.
Naj bo novo leto pot dobre volje,
ljubezni in zdravja.*

Srečno 2023.

Društvo KUL-TU-RA Renče

Nasvidenje na Gregorčičevi poti 2023. •

Vesna Pahor

Obvestilo o izvajanju brezplačnih prevozov za starejše in invalide

Ponovno vas obveščamo, da se v Občini Renče – Vogrsko izvajajo brezplačni prevozi starejših in invalidov. Prevoze bo tudi v letošnjem letu izvajalo **Društvo paraplegikov Severne Primorske**. Prevozi se lahko uveljavljajo na naslednjih relacijah:

- do osebne zdravnika ali zobozdravnika oz. do dežurnih ambulant ter na fizioterapijo v ambulantah Zdravstvenega doma Nova Gorica – Osnovno varstvo in Zdravstvenega doma Nova Gorica – Zobozdravstveno varstvo,
- do Splošne bolnišnice »dr. Franca Derganca« Nova Gorica,
- 1 x letno na pregled v druge bolnišnice v Sloveniji,
- do Občine Renče-Vogrsko in do Krajevnega urada Bukovica Upravne enote Nova Gorica,
- do trgovine in pošte v Renčah oz. Volčji Dragi,
- in nazaj do doma uporabnika.

Za uveljavitev prevoza se je potrebno prijaviti po telefonu št. **05/300-28-22** ali **040 543 338** (ga. Mirjam Colja) **najmanj tri delovne dni pred prevozom**.

Urnik prijav:

- ponedeljek, torek, četrtek, petek od 8.00 do 12.00,
- sreda od 12.00 do 16.00.

Proste termine si lahko ogledate tudi na koledarju na spletni strani Društva paraplegikov:

<http://www.drustvo-go-para.si/prevozi>.

Vladka Gal Janeš in Matej Gruden

Slikarski ekstempore, otvoritev razstave slik in še kaj

V soboto, 15. oktobra, ko je **Društvo KUL-TU-RA Renče** organiziralo pohod po Gregorčičevi poti Renče–Gradišče–Renče, smo člani **slikarske sekcije** pridno ustvarjali.

Ekstempore je potekal v okolici dvorane in zdravstvenega doma. Ko so se pohodniki vračali, so se ob naših delih ustavljali in jih občudovali. Nekateri so se tudi zanimali, da bi se vključili v našo skupino. Zato smo jim ponudili naše slikarske rekvizite (čopiče, barve, platno), tako da smo pred dvorano skupaj s pohodniki ustvarili sliko kot spomin na ta dogodek. V dvorani smo po ektemporeu postavili razstavo slik in razstavo tudi odprli. Spremno besedo k razstavi in strokovno razlago ob slikah je podala naša mentorica akad. slikarka **Jana Dolenc**.

V poletnih mesecih, ko je po Krasu pustošil požar in so se gasilske enote od vsepovsod borile z njim, se je pri nas porodila ideja, da jim na nam primeren način pomagamo. Tako smo ob podpori občine in župana

Tarika Žigona uspeli na dražbi prodati deset slik. Zbrano vsoto smo na tej prireditvi izročili prostovoljnemu gasilskemu društvu naše občine.

Ob tej priliki so se predstavili tudi pevci **MoPZ Provox** in pod vodstvom **Fedorja** zapeli tri Gregorčičeve pesmi. S tem so

obogatili program te prireditve, predvsem pa počastili spomin na Simona Gregorčiča. ●

 Hema Jakin
 Vesna Pahor

Zahvala gasilcem

Dragi naši gasilci in gasilke,

pravzaprav bi vas lahko nagovorili s spoštovani gasilci in gasilke. Vendar, da vas spoštujemo in da opravljate spoštovanja vredno delo, tako že veste. Da ste naši in da ste nam dragi, pa je prav, da vam vsak trenutek pokažemo.

Zato vam člani **risarske sekcije Društva KUL-TU-RA Renče** z veseljem podarjamo naše slike, v katere smo skupaj z barvami vnesle tudi svoje duše in srca. Mogoče je to darilo premalo, ker se naše delo še zdaleč ne more primerjati z vašim, kamor ne vlagate samo duše in srca, ampak celega sebe. Medtem ko smo mi, navadni smrtniki, sredi julija, v največji vročini od daleč gledali ogenj, dim, saje ... s strahom poslušali pokanje granat ... molili, da bi veter potegnil v pravo smer ... ste vi to doživljali v prvi vrsti. Boriti se s tako veliko

ognjeno pošastjo, rezati njene pekoče jezike, gasiti njeno lačno žrelo ... terja od človeka ogromno poguma, pripadnosti in predvsem ljubezni. In vse to, da bi nas obvarovali.

Beseda hvala je v tem trenutku mogoče že malo izrabljena, tako vsakdanja. Ampak, izrečena iz src vseh nas, dobi moč, ki človeka ponese v višave. Zato vsem in vsakemu posebej hvala. ●

 Člani slikarske sekcije Društva KUL-TU-RA Renče.

Jesenske dejavnosti članov Društva upokojencev Renče

Čeprav smo do pred kratkim uživali v indijanskem poletju, smo v društvu že začeli z jesenskimi aktivnostmi.

V soboto, 8. oktobra, smo odšli na izlet. Odpeljali smo se v Izolo, kjer nas je čakala ribiška barka. S plovbo do Pirana smo uživali v soncu, morskem zraku in morskih dobrotah. Sardele, kalamari, pijača – vse odlično. Ob postanku v Piranu smo si lahko ogledali samo mesto ali pa uživali na soncu ob dobri kavici. Popoldne smo se iz Izole odpravili v Marezige, kjer smo obiskali vinsko fontano. Navdušeni smo bili nad urejenostjo krajev in samega kraja Marezige s fontano. Vredno ogleda. Izlet smo zaključili z obilno večerjo.

Nadalje smo 11. oktobra organizirali predavanje o uporabi pametnega telefona. Predavatelj Simbioze je predstavil delo s pametnim telefonom. Z razlago smo bili vsi prisotni zelo zadovoljni. Dogovorili smo se še za nadaljnje sodelovanje. Vse upokoјence smo prek SMS sporočila obvestili, da imamo ob sredah enourno rekreacijo v novogoriškem bazenu. Udeleženci so s telovadbo v bazenu zelo zadovoljni. Predstavnici društva Spominčica

sta imeli 19. oktobra predavanje na temo Psihosocialni vidik demence – kje naj bi v primeru zaznave bolezni poiskali pomoč. Predavanje je bilo zelo poučno. Zatem smo 27. oktobra organizirali izobraževanje za prostovoljce. Vodila ga je predstavnica iz programa Starejši za starejše. V mesecu septembru smo v Kulturnem domu Renče začeli z rekreacijsko telovadbo. Ponovno so se začele tudi delavnice ročnih del. Najbolj aktivne so udeleženke klekljarske-

ga krožka. Pred novoletnimi prazniki pa imamo v našem društvu še veliko opravil in nalog.

Ker se bližamo zaključku leta 2022, vam želimo lepe praznike ter obilo zdravja in zadovoljstva v novem letu 2023. ●

 Stazica Zorn
 Silva Lasič

V Renčah v Vipavo iztekla večja količina kurilnega olja

Sredi oktobra smo bili gasilci **PGD Renče-Vogrsko** skupaj z **Gasilsko enoto Nova Gorica** aktivirani za posredovanje ob nesreči z nevarno snovjo pri mlinu v Renčah. Po prihodu na kraj dogodka smo ugotovili, da je prišlo do odtekanja večje količine kurilnega olja v reko Vipavo tik nad jezom v Renčah.

Občan je iz cisterne izpustil v ulično kanalizacijo večjo količino kurilnega olja, ki je ustvarilo debel sloj onesnaženja na površini struge v dolžini enega kilometra. Kontaminiran je bil tudi priobalni pas. Zaustavitev širjenja smo izvedli s pomočjo verige pivnikov in vodne pregrade – jeza – ki smo ju postavili z raftom (splavom) in nepropustnimi oblekami. Nadaljnje iztekanje kurilnega olja v Vipavo smo preprečili s pomočjo začetitve cevi ulične kanalizacije s pnevmatsko blazino. Nevarno snov smo prečrpali v namenske posode in v jaške položili pivnike. Za konec smo z raftom (splavom) dekontaminirali površino struge in priobalni pas.

Na zahtevni, dragi in dolgotrajni intervenciji so sodelovali preko 30 gasilcev, vozilo za nevarne snovi, potapljaško vozilo, raft (splav), oprema za reševanje na vodi, vozilo s prikolico za transport vodne pregrade, vozila in prikolice za prevoz moštva, opreme in nevarnih odpadkov.

Vpliv razlitja naftnih derivatov na celinskih vodah lahko povzroči ogromno in nepopravljivo ekološko škodo v okolju. Voda, ki je kontaminirana z naftnimi derivati, ni pitna, prepojena zemlja pa postane

nerodovitna. Pod naftne derivate štejemo bencin, plinsko in kurilno olje, maziva, olja za mešanice, asfalt. Pri skladiščenju in delu z naftnimi derivati moramo biti zelo previdni, da ne pride do kontaminacije okolja. Opravila, pri katerih lahko pride do iztekanja naftnih derivatov v okolje: menjava olja pri motorjih (avto, traktor, kosilnica), nalivanje goriva v rezervoar (kosilnica, motorna žaga, delovni stroji), prečrpavanje, puščanje rezervoarjev za gorivo, prevrnitev posod z gorivom, puščanje cisterne s kurilnim oljem, prevrnitev cisterne s kurilnim oljem ob poplavih ipd.

Da zmanjšamo možnost kontaminacije tal in vode, je potrebno pred začetkom del tla zaščititi s krpami, pivniki ali lovilnimi posodami, še bolje pa je, da delo izvajamo na nepropustnih površinah, ki jih lahko kasneje obrišemo. Če pride do onesnaženja okolja, snov čim hitreje popivnemo in omejimo njeno širjenje. Po opravljeni intervenciji krpe in pivnike zbiramo ločeno

in jih oddamo v centrih za ločeno zbiranje odpadkov.

V primeru iztekanja večjih količin naftnih derivatov v naravno okolje je potrebno nemudoma poklicati na številko 112. •

 Namestnik poveljnika PGD Renče-Vogrsko, Miha Arčon

 Arhiv PGD Renče-Vogrsko

Črpanje kurilnega olja iz jaška.

Postavljanje vodne pregrade – jeza.

Postavljanje pivnikov preko struge Vipave.

Postavljanje pivnikov v jašek.

Po sledih spominov Ivana Arčona Janota – S Titom na njegovih poteh miru

Renčan **Ivan Arčon Jano** bo prihodnjo pomlad praznoval devetdesetletnico življenja. Sploh ne kaže svojih let. Morda tudi zato, ker je vseskozi dejaven v osebnem in družbenem, posebej vaškem športnem življenju. Z ženo **Ireno** še vedno marsikaj postorita na domačiji in v Brajdi, prav rada pa posedita in poklepetata s prijatelji, sorodniki in vsemi najbližjimi, s sinom **Iztokom** in njegovo ženo **Branko** ter vnukoma **Miho** in **Žigo** ...

Obzorja zvedavosti

Bil sem star enajst, morda dvanajst let, ko me je nunca **Martka** (Arčon), mama petih sinov v tedanji gasi, kakor smo rekli renški vpadnici od (starega) mosta do placa, presenetila s posebnim predmetom. Pokazala mi je majhno, lično izdelano leseno škatlo, poslikano z motivi, kakršnih še nisem videl. Bila je darilo njenega najstarejšega sina **Ivana – Janota**, ki se je pred letom ali dvema vrnil s služenja vojaškega roka v mornarici tedanje Jugoslovanske ljudske armade. »To mi je Jano prinesel s poti po Indiji, Burmi in Cejlonu (danes Mjanmar in Šrilanka, op. pisec). Tam je bil s Titom«, je tiho dejala. Gledala me je z nenavadnim, skoraj pobožnim izrazom na obrazu in dodala: »Tudi pisal mi je iz Burme, lepo, zeleno pismo za novo leto ...«

Obzorja zvedavosti so v mojih razmišljanjih in otroških fantazijah dobila povsem nove razsežnosti. Burma, Azija, oceani ... Kaj je počel tam postaven fant iz naše

Ladija GALEB – znana kot plavajoča Titova rezidenca.

vasi, športni navdušenec, po poklicu pa klepar – ključavničar? Kako je vstopil v ta širni svet in kam vse so vodila njegova pota?

Janota sem seveda poznal. Kot otrok sem ga videval na reki Vipavi, kjer je bil med igralci prve vaterpolo tekme (1952), videval sem ga v Brajdi, kjer sta z očetom **Slavcem** (Stanislavom) z volovsko vprego včasih orala tudi na naši njivi, srečeval sem ga doma, kjer sva prijateljjevala z njegovim najmlajšim bratom **Borisom** in smo iz majhnega radijskega sprejemnika družno poslušali radijske prenose nogometnih tekem ...

Toda Jano se je tedaj skozi skrivnostno škatlico v mojih najstniških predstavah pojavil še v drugačni, pisani mavrični luči s številnimi, domišljijo prebujajočimi

se vprašanji. Ladje, širjave velikih oceanov, Tito, neznane, daljne dežele ...

Vojaški rok v mornarici je trajal tri leta

V prvem povojnem času in še v petdesetih letih prejšnjega stoletja je vojaški rok v mornarici trajal tri leta. Kar nekaj renških fantov je tedaj služilo v mornarici (naj omenim le **Stanka Špacapana – Dečkota** in **Jožka Rusjana od Turelov**), Jano pa v svoji pripovedi omenja predvsem **Dušana Martinuča** in **Ferdinanda Ferda Malničiča**, oba žal že pokojna. S Ferdom, po poklicu elektrikarjem, doma iz Ročinja, se je Jano spoznal na Galebu. Ferdo se je kasneje v našo vas priženil ob poroki z **Jožico Mavrič**, medicinsko sestro od Martinučev, s katero sta si dom ustvarila pri Žigonih.

Britanski premier Winston Churchill s Titom na Galebu (1953).

Jano s prijatelji, med njimi tudi sovaščan Dušan Martinuč.

Dušan in Jano pa sta bila skupaj na isti ladji (rušilcu Učka) ves vojaški rok. Čeprav je Dušan z družino živel v Kopru, sta se z njim poznala že od prej, ko je prihajal na obiske k sorodnikom v Renče k Žigonom.

Janotova vojaščina se je kmalu po končanem osnovnem usposabljanju v Pulju nadaljevala s specialističnim izobraževanjem v Divuljah pri Splitu. Za intenzivno šolanje je bilo tedaj izbranih deset rekrutov, namenjeno pa je bilo pripravi za aktivnosti na rušilcih vojne mornarice. Jano je bil določen za rušilec Učka, kjer je skupaj z Dušanom Martinučem ostal do konca vojaškega roka, ki je trajal od leta 1953 do 1956. Posebne naloge sta opravljala pri opazovanju, iskanju in odkrivanju morebitnih sovražnih podmornic. Na srečo ni bilo v tistem času nikoli potrebno poseči po drugih, ostrejših vojaških oz. obrambnih ukrepih.

Tudi renški fantje so varovali predsednika

Nemirni čas po drugi svetovni vojni, zlasti po razhodu Jugoslavije s Stalinom in Sovjetsko zvezo (1948), je terjal nove rešitve. Tito je iskal zaveznike na Balkanu in v svetu. Povezal se je s Turčijo in Grčijo, že leta 1953 pa je z ladjo Galeb, najbolj znano kot plavajočo Titovo rezidenco, obiskal Veliko Britanijo, kjer sta ga sprejela in podprla predsednik vlade Winston Churchill in kraljica Elizabeta II. To je bilo prvo večje potovanje z Galebom, kasneje so sledila še mnoga, skoraj do Titove smrti. Ladja Galeb je tesno povezana tudi z nastajanjem gibanja neuvrčenih.

Jano s prijateljem v Grčiji.

Prav v smeri omenjenega dogajanja je Tito vzpostavil in z obiski utrjeval številne stike z državami, ki se niso želele vključiti v tedaj obstoječo blokovsko delitev sveta. Vredno se je spomniti, da so bili na Titovih potovanjih za mir in miroljubno sožitje (v letih 1954 in 1955/56) v predsednikovem spremstvu tudi Jano, Dušan in Ferdo, vsi na svojstven način življenjsko povezani z Renčami. Po uspešno opravljenem vojaškem usposabljanju so postali člani najbolj izpostavljenih posadk na ladji Galeb (Ferdo) in na rušilcu Učka (Jano in Dušan), ki je skupaj s še dvema ali tremi vojaškimi ladjami spremljal in varoval predsednika na vseh njegovih državnih potovanjih. Jano ponosno pove, da so ga večkrat prerazporedili na Galeba, kjer je deloval v neposredni Titovi bližini, se z njim občasno videval in z njim tudi spregovoril.

Nevarne poti, a nepozabna doživetja

Turčija. Vojaška baza Janotove enote je bil Pulj. Od tam se je Tito z vojaškim spremstvom (verjetno aprila leta 1954) podal v Turčijo. Bilo je napeto in nevarno, hkrati pa, posebej za nove rekrute, vznemirljivo doživetje. Jano se spominja, kako so s štirimi rušilci ob Galebu pluli skozi ožino Dardanele v Marmarsko morje in pristali v Carigradu. S širokimi, zvedavimi očmi so opazovali nove kraje in predvsem pazili, da bi z odliko opravili vse vojaške naloge.

Grčija. Leta 1954 je predsednik Tito obiskal tudi Grčijo. Te poti so se tudi mladi mornarji zelo veselili, saj so vedeli, da si bodo lahko ogledali glavne znamenitosti

Jano s prijateljema.

Ivan Arčon Jano (1954).

iz starodavnega grškega sveta, zibelke evropske civilizacije. Pristali so v Pireju, nato pa si v prostem času ogledali Atene, kjer jih je zlasti prevzel ogled mogočne, veličastne Akropole. Na Galebu je Tito sprejel več pomembnih gostov, med njimi najprej jugoslovanskega veleposlanika, o čemer obstaja tudi fotografska dokumentacija. V domovino se Tito tedaj ni vrnil z Galebom, pač pa je z vlakom odpotoval v Beograd.

Indija, Burma, Cejlon. Posebno pričakovanje je vladalo med vojaki, ko so izvedeli, da bo Tito z Galebom plul v tri za večino mladih vojakov eksotične dežele ob mogočni indijski podcelini (1954/55). Z njimi je potovala tudi večja tovorna ladja, kjer so vozili sanitetni material in rentgenske aparate za Indijo, konje in topove za Burmo (danes Mjanmar) in več različnih potrebščin za Cejlon (danes Šrilanka). Vse dežele so Janota očarale in hkrati presenetile, posebej, ko se je spomnil pripovedk o Indiji Koromandiji. Videval je ogromna mesta (Bombaj), revščino in bogastvo ... Jano se še spominja tudi imen predsednika Burme, ki je bil tedaj U Nu, in predsednice cejlonske vlade Sirimavo Bandaranaike, da o Gandiju in Nehruju niti ne govorimo.

Etiopija, Egipt. Pred iztekom vojaškega roka so mladi mornarji doživeli še izjemno zanimivo potovanje s Titom v Afriko. Po plovbi skozi Sueški prekop so z ladjevjem pristali v Aleksandriji. Tito je obiskal Etiopijo z Eritrejo (neodvisna je šele od leta 1991 oz. 1993) in se v Adis Abebi sestal z etiopskim cesarjem Hailem Selassiem, v Kairu pa z egiptovskim predsednikom vlade Naserjem. Med bivanjem v Egiptu so si tudi vojaki s spremljevalnih ladij lahko ogledali izjemno zapuščino nekdanje

velike civilizacije. Jano še vedno v živem spominu hrani prizore, ki so kakor čudovita kulisa tisočletne kulture zaznamovali njegov obisk: piramide z ogromnimi kamnitimi bloki (delno menda pripeljanimi celo iz Grčije), sfingo, bogastvo Farukove palače, mumije, Nil ... Res, nepozabna, enkratna doživetja.

Še nekaj drobcev iz vojaških let renškega mornarja

Tito in kit. Pluli so od Rdečega morja v Adenski zaliv in naprej proti Indiji. Jano je bil za nekaj dni razporejen na Galeba. Morje je bilo polno delfinov, a tudi kitov, in nenadoma je ladjo nekaj streslo. Sicer komaj zaznavno, a Tito, ki je bil na palubi kakšen meter, dva od Janota, se je za hip zdrznil. Pogledala sta se in Jano je nemudoma, čeprav nekoliko nervozno raportiral: »Tovariš predsednik, to bo

trk kita z ladijskim propelerjem ...« Tito, ki je bil očitno obveščen, da se tudi takšna srečanja lahko zgodijo, se je nasmehnil: »Dobro, dobro, vojak. Ne bo hujšega. Gremo dalje.«

Beara in Hajduk.

Med usposabljanjem v kraju Divulje pri Splitu so vojaki v prostem času lahko obiskovali mesto, še najrajši pa so odšli na ogled nogometnih tekem. Splitski Hajduk je bil že tedaj imenitno moštvo, na nogo-

Tito z indijskim predsednikom vlade Nehrujem.

Ferdo Malnič, Janov sovaščan in vzdrževalec na Galebu.

Jano s skupino gojencev - pripadnikov vojne mornarice.

metnem nebu pa je blestel reprezentančni vratar in nepozaben športnik Vladimir Beara. Ko so ga mladi fantje videli od blizu in v živo, se je marsikomu zazdelo, da so se mu uresničile sanje. Tudi Janotu.

Silvan in puljska Arena. Med rednim obhodom na ladji v puljskem pristanišču se je Jano nenadoma zaustavil in večkrat nejeverno pogledal proti pomolu. Ali prav vidi? Toda res, tam se je sprehajal nihče drugi kot **Silvan Mikluž**, Janotov sosed iz Renč. Bil je v družbi svojega strica, ki je živel v Pulju. Tudi Silvan, sicer odličen plavalec in vaterpolist, se je neznansko razveselil. Srečanje sta počastila z večernim obiskom filmske predstave v puljski Areni.

Podmornica. Mornarjem, ki so se usposabljali za naloge pri iskanju in odkrivanju podmornic, se je včasih izpolnila skrita želja: videti drobovje prave vojaške bojne podmornice, saj je bila šolska podmornica, ob kateri so v uvajalnem obdobju vadili, kajpak le približek. Jano in njegov prijatelj Dušan sta imela srečo. Oficir na takšni, čisto zaresni podmornici, zasidrani na skrivni lokaciji, je bil namreč doma iz Šempetra pri Gorici. Imena se Jano ne spominja več. Ko so se spoznali, je bil tako prijazen, da ju je popeljal skozi »svojo« ladjo in jima jo poznavalsko razkazal. •

 Radivoj Pahor

 Osebni arhiv Ivana Arčona Janota, osebni arhiv družine Malnič

Nemške enote med prvo svetovno vojno na Goriškem

Splošno znano je, da so pri preboju italijanskih položajev v zgornjem Posočju, imenovanem tudi Čudež pri Kobaridu, ki se je zgodil 24. oktobra 1917, sodelovale tudi nemške enote. Preboj je pomenil začetek 12. ofenzive in pri nemških enotah tudi uporabo novega načina bojevanja, to je bliskovite vojne ali po nemško *blitzkrieg*. So pa bile nemške enote že prej na območju soške fronte. Tudi na Goriškem je bila nemška topniška enota *Deutsche Kan, Batterie 106*.

Slednja je delovala v širši okolici Vrtojbe, njeni padli vojaki pa so pokopani na vrtojbenskem pokopališču. Enota je spadala pod *K.u.K. Schweres Feldartillerieregiment Nr. XVI* in vojno pošto 320, *Feldpost 320*. Prihod enote na naše območje je v *Kroniki župnije Črniče* opisal črniški dekan Alojz Novak. 14. julija 1915 je zapisal: »Tako se do sedaj še ni stresalo vsled strelav moje župnišče kot preteklo noč. Sem prav radoveden, kaj so skuhal

na bojišču. Zdi se mi, da so bili naši topovi. Ker teh nam jih je do sedaj zelo manjkalo: razmerje med našimi in italijanskimi 1 : 20. Ko sem šel 12 t. m. v Gorico – peš do Prvačine, tam sem dobil vojaško dovoljenje skupno z g. batujskim do Gorice in nazaj – sem videl na

postaji Ovčjadraga nemške baterije iz Bavarskega. Prihaja jih vedno več, da bo razmerje postalo malo bolj krščansko. Tukajšnji častniki zatrjujejo, da nesejo tisti topovi 18 km daleč in da so že zažgali par vasi v Italiji v minulih dneh. V Gorici je več kot polovica trgovin zaprta, hiše na parih krajih, zlasti v Gosposki ulici, kažejo od šrapnelov in granat razrita lica, in služabnik nadškofov ima v kuhinji na mizi celo zbirko granatnih in šrapnelskih ovojev, ki so eksplodirali v škofijski palači in na škof.

vrtnu. Nadškof se pa vendarle še pogumno drže doma in hodijo na sprehod v okolico. Draginja je v Gorici silna ...«.

Na fotografiji so prikazane nemške topniške enote v vaših krajih, ki gredo po cesti iz železniške postaje Volčja Draga proti Vrtojbi. •

✍ in 📷 Jože Ropoša

Anica Žemlja

Po nekaj mesecih bivanja v Volčji Dragi je Anica že dodobra spoznala bližnjo okolico, pogosto pa je z vlakom odhajala tudi v Gorico, ki se ji je zelo priljubila. Gorica je imela milo klimo, polno rož in drevoredov ter lepih vrtov. Posebno ji je bil všeč *Giardino pubblico* (mestni vrt). V Gorici je tedaj živelo precej izobraženih in dobro situiranih družin in posameznikov. Zagotovo sta z možem Francem z nekaterim hitro navezala stike.

Prijateljci Minki je 3. januarja 1908 pisala:

»Res da imam zelo veliko posla in sem časih nepopisno utrujena – a se mi ne manjka tudi različne zabave. Največ nudijo mi knjige in korespondenca, ki je

imam od dne do dne več. Tudi za vezenje dobi se popoldne kaka urica. Najlepše pa je, kadar napraviva skupaj kak izlet v okolico. Često peljem se tudi v Gorico,

kjer se že bolje spoznam kakor pa svojčas v Ljubljani ...«.

✍ in 📷 Jože Ropoša

Center za socialno delo Severna Primorska se predstavi – področje invalidskega varstva

Koordinator invalidskega varstva je strokovni delavec na CSD, na katerega se lahko obrnete z vprašanji o pravicah in obveznostih na podlagi predpisov s področja invalidskega in socialnega varstva. Deluje na območju Centra za socialno delo Severna Primorska, ki pokriva več enot: Ajdovščina, Idrija, Nova Gorica in Tolmin. Koordinator vodi postopke v zvezi z uveljavljanjem spodaj navedenih pravic, nudi pomoč in podporo upravičencem in izvajalcem ter se povezuje z invalidskimi ter vladnimi in nevladnimi organizacijami v lokalnem okolju.

Na področju invalidskega varstva pri CSD lahko uveljavljate naslednje pravice:

- pravico do osebne asistencije
- pravico do komunikacijskega dodatka
- pravico gluhe osebe do tolmača
- pravico do statusa invalida
- pravico do storitev socialnega vključevanja invalidov
- pravico do izbire družinskega pomočnika
- Za uveljavitev navedenih pravic je potrebno na CSD podati vlogo in predložiti ustrezna dokazila.

Osebna asistenca predstavlja pomoč uporabniku pri vseh tistih opravilih in dejavnostih, ki jih uporabnik ne more izvajati sam zaradi vrste in stopnje invalidnosti, a jih vsakodnevno potrebuje doma in izven doma, da lahko živi neodvisno in aktivno ter je enakopravno vključen v družbo. Upravičenci so osebe od 18 do 65 let, državljani RS s stalnim bivališčem v RS ali tujci, ki imajo stalno prebivališče v RS, posamezniki z dolgotrajnimi telesnimi, duševnimi, intelektualnimi ali senzoričnimi okvarami, ki živijo ali bi želeli živeti v samostojnem ali skupnem gospodinjstvu zunaj celodnevne institucionalne oskrbe in potrebujejo pomoč najmanj 30 ur tedensko.

Komunikacijski dodatek se lahko dodeli gluhi, slepi ali gluhoslepi osebi, ki izmed storitev osebne asistencije potrebuje zgolj pomoč pri komunikaciji in spremstvu. Upravičenci so osebe, starejše od 18 let,

ki imajo najmanj 95 % izgubo sluha po Fowlerju, in osebe, ki imajo 3., 4. ali 5. kategorijo slepote. Pravico lahko uveljavljajo tudi gluhoslepi, ki imajo hkrati 50 % izgubo sluha in eno izmed petih kategorij izgube vida.

Pravica gluhe osebe do tolmača zajema pravico uporabe slovenskega znakovnega jezika kot jezika medsebojnega sporazumevanja, pravico gluhe osebe, da je informirana v njej prilagojeni tehniki, in pravico do tolmačenja. Gluha oseba, ki želi pridobiti pravice po zakonu, posreduje pristojnemu CSD vlogo z osebni podatki in izvid avdiograma. O pravicah odloča CSD na podlagi mnenja strokovne komisije. Na podlagi odločbe prejme gluha oseba izkaznico in pripadajoče število vavčerjev.

Pravico do statusa invalida lahko pridobijo osebe s trajno prirojenimi ali pridobljenimi okvarami, ki se zaradi invalidnosti ne morejo socialno vključevati v skupnost brez nudenja storitev socialnega vključevanja in ne morejo samostojno opravljati večine ali vseh življenjskih potreb ter si zagotavljati sredstev za preživetje. Upravičenci so osebe z zmernimi, težjimi ali težkimi motnjami v duševnem razvoju, najtežje gibalno ovirane osebe, ki se zaradi invalidnosti ne morejo vključevati v družbo in si zagotavljati socialne varnosti, osebe z avtističnimi motnjami, ki imajo tako hudo obliko neprilagojenega vedenja, ki jim onemogoča samostojno življenje in pridobivanje sredstev za preživetje, osebe z zmerno do hudo možgansko poškodbo ali okvaro in gluhoslepi z najmanj 50 % izgubo sluha po Fowlerju in prvo do vključno peto kategorijo slepote ali slabovidnosti. Iz naslova statusa invalida je oseba upravičena do nadomestila za invalidnost in v primeru izpolnjevanja dodatnih pogojev tudi do dodatka za pomoč in potrebo.

Storitve socialnega vključevanja invalidov so namenjene socialnemu vključevanju invalidov v skupnost, spodbujanju k samostojnosti, omogočanju neodvisnega življenja, izražanju lastne volje in želja ter vključevanju v ožje in širše družbeno življenje. Upravičenci so osebe s priznanim statusom invalida po Zakonu o social-

CENTER ZA SOCIALNO DELO
SEVERNA PRIMORSKA

nem vključevanju invalidov in Zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, ki niso vključene v celodnevno institucionalno varstvo in nimajo priznane pravice do osebne asistencije ali oskrbovalca družinskega člana. Vrste storitev: usposabljanje za samostojno življenje, vseživljenjsko učenje, prebivanje s podporo, ohranjanje socialne vključenosti starejših invalidov.

Pravica do izbire družinskega pomočnika je pravica, na podlagi katere lahko upravičenec namesto celodnevne institucionalne varstva izbere družinskega pomočnika, ki mu nudi pomoč v domačem okolju. Upravičenci so invalidne osebe, katere starši so bili do njene polnoletnosti upravičeni do delnega plačila za izgubljeni dohodek, osebe s pridobljenim statusom invalida po Zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb ter osebe, za katere komisija za priznanje pravice do izbire družinskega pomočnika ugotovi, da gre za osebe s težko motnjo v duševnem razvoju ali težko gibalno ovirane osebe, ki potrebujejo pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb. Družinski pomočnik je običajno ožji družinski član ali oseba, ki ima isto stalno prebivališče kot invalidna oseba in se je za namen izvajanja te pravice odjavila iz evidence brezposelnih oseb ali je zapustila trg dela.

Za podrobnejše informacije in pomoč pri uveljavljanju pravic s področja invalidskega varstva sta na razpolago koordinatorici invalidskega varstva pri CSD Severna Primorska: **Tina Drusany**, telefon: 05/330 29 12, in **Nina Mozetič**, telefon: 05/330 29 45.

Zahvalna nedelja v Bukovici

Letos smo obhajali zahvalno nedeljo 6. novembra. V Sloveniji vsako leto obhajamo zahvalno nedeljo na prvo nedeljo po prazniku vseh svetih, ki je 1. novembra.

Tudi v župniji Bukovica smo obhajali zahvalno nedeljo za rodovitno zemljo in vse darove, ki nam jih daje narava. Vendar praznik zahvale ni samo zahvala za letino in darove, ki nam jih je dala narava, ampak zajema tudi vse druge darove, kot so svoboda, dobrota, dom, vera in graditev občestva za vse naše življenje. Darove narave, ki so bili prineseni in položeni

na stopnišče pred oltarjem, je domači župnik **Vojc Žakelj** blagoslovil. Kljub temu da nas je letos pestila velika suša, pa nam je narava naš trud in prizadevanja pri pridelavi povrnila tudi z bogatimi darovi. •

 in **Jože Ropoša**

Izdelava adventnih venčkov

Po dveh letih, ko zaradi covida to ni bilo mogoče, so na pobudo domačega župnika **Vojca Žaklja** zopet organizirali delavnico izdelovanja adventnih venčkov, ki se je odvijala v veroučni sobi župnišča v Bukovici.

Adventni venček nam napove prihod božiča in za marsikoga je to najlepše obdobje v letu. Posebno otroci se zelo veselijo decembra, saj takrat pridejo na obisk trije dobri možje. To je tudi čas krašenja božičnega drevesca in postavljanja jasluc. Adventni venček je spoštovanja vredna krščanska tradicija, ki zagotovo polepša dom in je prvi decembrski okras. Štiri adventne svečke na venčku ponazarjajo

štiri adventne nedelje in z vsako prižgano svečko smo bliže božiču. Beseda advent izhaja iz latinske besede adventus, kar pomeni prihod. To je čas do rojstva Jezusa na božični večer.

Letos je bilo izdelovanje adventnih venčkov organizirano v soboto, 26. novembra. Mentorica je bila **Katarina**. Poleg najmlajših pa so se tokratnega izdelovanja udeležili še nekateri člani **Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga** in med delavnico nas je obiskal tudi župnik Vojc Žakelj. Otroci so bili na koncu seveda navdušeni nad svojimi izdelki. Venčke so veselo odnesli domov, naslednji dan pa so jih prinesli k maši na blagoslov. •

 in **Jože Ropoša**

Vsakoletni božični in novoletni prazniki so za večino od nas praznični dnevi veselja - radosti. Božič, praznik Jezusovega rojstva, prinaša veselje v krog naših skupnosti družin in župnij. Novoletno praznovanje pa tudi zunanjega radovanja ob koncu tekočega leta in začetku novega, ki je pred nami. Za vse, ki so v tem letu doživeli izgube svojih najbližjih in se tudi soočili s krhkostjo svojega zdravja, je razumljivo, da ne čutijo potrebe po nekem veselju. Vendar tudi njim, in morda še najbolj njim, veljajo veselje in blagoslov ob prazniku Kristusovega rojstva ter moč in pogum v letu, ki prihaja.

župnik Vojc

Zahvalna nedelja v Renčah

Praznik zahvale so poznala že stara ljudstva. Običajno se kristjani Bogu zahvalijo za letino in pridelke pa tudi za druge prejete darove. Jubilanti se hkrati zahvalijo za vsa skupna leta v krogu svojih družin. Vsako leto na zahvalno nedeljo, ki je prva nedelja po vseh svetih, renška župnijska **Karitas** organizira srečanje zakonskih jubilentov, ki praznujejo okrogle obletnice poroke. Letos se je prijavilo devet parov, ki so praznovali od 10. do 56. obletnice poroke. Da so bili jubilanti lepo sprejeti in so doživeli lepo nedeljo, gre zahvala vsem sodelujočim.

Ob tej priložnosti, bi se lepo zahvalili prav vsem, ki na svoj način pripomorejo, da so bogoslužja lepa in doživeta. Tudi cerkev je na ta dan primerno okrašena. Letos so za okrasitev poskrbele predstavnice Lukežičev. Sveta maša je bila kot vsako leto slovesno zaključena z zahvalno pesmijo.

Kot je zapisal msgr. dr. **Jurij Bizjak**, imajo naši severni sosedje pregovor: »Žito in hvaležnost rasteta samo na dobri zemlji«.

Sveta Elizabeta Ogrska – zavetnica dobrotelnih ustanov

Svet Elizabeta Ogrska goduje 17. novembra. Za čas svojega življenja, je vso svojo pozornost in ljubezen posvečala družini in najrevnejšim v družbi. Skrbela je za pomoči potrebne.

Za svojo zavetnico so si izbrale dobrodelne ustanove, med njimi tudi Karitas. Karitas je latinska beseda, ki pomeni ljubezen, in sicer dejavno, pomagajočo. V Sloveniji je Karitas začela leta 1990.

Praznovale so tudi članice župnijske organizacije **Karitas** v Renčah. Zbrale so se pri maši, zatem so druženje nadaljevale v renškem župnišču.

Sveta Cecilija – zavetnica cerkvene glasbe, glasbenikov, izdelovalcev glasbenih instrumentov in orgel, pevcev in pesnikov

Sveta Cecilija goduje 22. novembra. Živela je v tretjem stoletju v Rimu. V umetnosti jo najpogosteje upodablja za orglami, ali majhnimi orglami v roki, ali violino. V novembru ponekod organizirajo pevske revije – Cecilijanke. Tudi v Renčah so praznovali njen god. Cerkvni pevci so pod vodstvom profesorja **Bogdana Kralja** polepšali mašo, ki jo je župnik daroval za pokojne pevce in organiste. Po maši so se zbrali v župnišču. Druženje so pomagale pripraviti tudi članice **Karitas**. •

 Majda Rusjan
 Marica Kobal, Majda Rusjan

Spoštovani občani Občine Renče-Vogrsko, dragi verniki župnije Renče,

smo pred novoletnimi in božičnimi prazniki; vsem bi rad voščil lepega sožitja v novem prihajajočem letu 2023. Doživljamo velike dogodke in spremembe v svojem življenju. Smo ljudje adventa, doživljamo, da je v našem času manj svetlobe in luči – smerokazov za pravo smer. V to temo naj posije luč, ki jo prinaša novorojeni odrešenik. Sprejmimo ga za vodnika. V Renčah na trgu pred cerkvijo je postavljeno božično-novoletno drevo, ki ima lepo sporočilo. Zraščeno je v dvoje debel z dvema vrhovoma. Lahko ga vzamemo za lep, potreben opomin. Dva vrhova sta dva naša pogleda. Modro pogledjmo v našo preteklost ter z upanjem in vero v našo prihodnost. Zahvalimo se Bogu za vse dobro in se izročimo v roke njegove nevidne in vendar močne navzočnosti. Vesele in blagoslovljene praznike.

vaš župnik Marko Kos

Sveti Miklavž na Vogrskem

Adventni čas, svečke na adventnem venčku, okraševanje smrečice, priprava jaslic, peka piškotov, druženje z najbližjimi, vse to in še več se nam odpira v tem prazničnem času. In prav v ta praznični čas nas je popeljal obisk Svetega Miklavža, ki je vsem otrokom, pridnim in malo manj pridnim, podaril darilo.

Njegovega obiska smo bili deležni 3. decembra v naši cerkvi sv. Justa na Vogrskem. Cerkev so do zadnjega kotička napolnili naši najmlajši, nekoliko starejši in še starejši otroci, njihovi starši, stari starši, prijatelji, znanci, skratka vsi, ki so si želeli nekaj posebnega in vznemirljivega. Za prav posebno vzdušje so poskrbeli naši otroci z izbranimi pesmicami in naši mladi glasbeniki na inštrumentih, ki so še dodatno obarvali veselo pričakovanje.

Posebno noto sta prispevala branje pravljičice Miklavž in tri kepe zlata, ki je postregla z lepimi besedami o škofu Miklavžu, ki je družino rešil stiske in revščine, in misel župnika **Cvetka Valiča** o smislu miklavževanja in dobroti, ki jo seje med nas.

Ves čas pa je marsikateremu otroku pogled uhajal proti vratom, kdaj se bodo ta odprla in bo vstopil Miklavž. In glej ga zlomka, kar naenkrat so hrupno vstopili parkeljni s šibami in verigo. Najmlajši otroci so se kar malce ustrašili in se stisnili

k staršem, drugi pa so jih z zanimanjem opazovali. In ni minilo par minut, ko so vstopili še angelčki in veselo prepevali. In tako je manjkal samo še on, dobri Miklavž.

Otroci so ga s pesmijo Pridi, pridi sveti Miklavž in glasnim vpitjem klicali. In končno so se odprla vrata in vstopil je mož z belo brado, škofovsko kapo, palico v roki, ogrnjen v zlato rumeni plašč. Otroci so bili nepopisno veseli, še posebej, ko jim je povedal zgodbo, kako je postal škof v mestu Mira. Povabil jih je, da so skupaj zmolili Sveti angel, kaj zapeli in na koncu je vsakega posebej poklical in mu izročil darilo. Ko je obdaril vse otroke, je vsem voščil vesele praznike, naj bodo pridni in zdravi, ter obljubil, da se naslednje leto spet srečamo. Pomahal je v pozdrav ter skupaj z angelčki in parkeljni zapustil našo cerkev.

Ob tako lepem in čarobnem večeru, ki smo ga doživeli, ne smemo pozabiti na besedo hvala vsem tistim, ki ste nam na kateri koli način pomagali in omogočili

izpeljavo Miklavževanja. Naj zaključim z mislijo: »Dobrote nikoli ne moremo poplačati, zato pa verjamemo, da se dobro z dobrim vrača.«

Vsem želim mirne, zdrave in vesele božično-novoletne praznike in naj bo Miklavževa dobrota vedno med nami. ●

 in Alenka Melinc

Miklavž v Bukovici

Za marsikaterega otroka je december najlepši mesec v letu. Kajti decembra pridne otroke obiščejo trije dobri možje, doma pa se postavi božično drevesce, jaslice ali polno okraskov. Seveda pri vseh teh dogodkih tudi otroci aktivno sodelujejo. Praznični utrip se vidi na vsakem koraku, po ulicah in hišah zagorijo lučke, vseh barv in velikosti, tudi trgovine so okrašene, ravno tako tudi ustanove, ki jih potrebujemo v vsakdanjem

življenju. Kdaj pa kdaj nad naše kraje oblaki posujejo nekaj snežink in veselje je potem še večje. Saj sneg omogoča nove zabave, kot so kepanje, sankanje in delanje sneženega moža. Žal pa pri nas kakor hitro sneg pride, hitro tudi izgine.

Miklavž pa vedno pride že v začetku decembra in razveseli pridne in manj pridne otroke. Ko sem bil jaz majhen, je Miklavž nosil tudi šibo. A časi so se spremenili in sedaj Miklavž ni več tako strog. V nedeljo, 4. decembra, pa je Miklavž obiskal otroke

v cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici. Otroci so napolnili cerkev v veselem pričakovanju. Da pa čakanje ne bi bilo preveč naporno, so najprej otroci iz Bilj odigrali igrico Miklavževi angelčki. Otroci in tudi nekateri starejši so z zanimanjem spremljali igrico in na koncu male igralce nagradili z aplavzom. Nekateri so se kmalu začeli ozirati proti vratom in se spraševati, ali bo končno prišel Miklavž. Ampak on je že star mož in včasih tudi pozabi, kje se mora ustaviti in koga obdariti. Zato so ga otroci začeli klicati, vse glasneje in glasneje. Kar je pomagalo, Miklavž je kmalu zatem vstopil v cerkev, spremljali pa so ga angelčki in

parkeljni. Predvsem mlajši otroci so si globoko oddahnili. Miklavž je najprej vprašal otroke, ali so bili pridni, ali ubogajo starše, poslušajo pri pouku in verouku. Otroci so na vsa vprašanja glasno odgovorili: »Da.« Zato se je Miklavž odločil, da bo otrokom razdelil darila. Lepo so se postavili v vrsto in vsak je iz njegovih rok dobil lepo darilo.

Upam, da je letos tudi vas obiskal Miklavž. Ni nujno, da vam je prinesel darila, važno je, da vam je zaželel zdravja in polno sreče. Tudi jaz vam v novem letu želim polno zdravja, sreče in veselih dni. •

 in Jože Ropoša

Miklavževanje in prižig lučk v Renčah

Po dolgih dveh letih dolgočasje doma in sedenja samo pred televizijo so se Renče spremenile v res čaroben praznični kraj, ki kar žari. Decembrski duh je v Renče prispel že v nedeljo, 4. decembra. Otvorila ga je Miklavževa igrica v kulturnem domu v Renčah.

Igrica je navdušila vse, predvsem pa mlajše otroke. Nauk igrice je bil, da ni nič narobe, tudi če ušpičimo kakšno neumnost, ampak seveda se moramo opravičiti, čeprav nam je težko reči besedo oprostite. Težko nam je reči tudi besedo hvala, ampak v decembru jo bomo morali še velikokrat izgovoriti, saj bomo lahko s to besedo marsikomu pričarali velik decembrski nasmeš. Za piko na i pa je na koncu igrice prišel tudi Miklavž v spremstvu angelčkov. Prinesel je nekaj daril, bombonov in mandarinov za otroke. Igrica je imela veliko sporočilo in vsa zahvala

gre **Janji Hajna**, **Niki Uršič** ter birmanski in mladinski skupini iz Renč. Sv. Miklavž je prvi od treh prijaznih mož, ki ga vsako leto pričakujemo v velikem številu.

Ko se je igrica zaključila, smo že nestrpno čakali na prižig lučk. A na prižig smo morali še malo počakati. Uvod v lučke je naredila skupina harmonikašev pod vodstvom **Nejca Vrtovca**. Sledila sta kratka nagovora župana **Tarika Žigona** in **Floride Petelin**. Kmalu za tem so se lučke prižgale in pričarale pravo decembrsko vzdušje.

Uvod v december se je čarobno pričel in upam, da bo tak tudi ostal, da bomo v tako prazničnem vzdušju pričakali božič in novo leto

2023. Verjamem, da nisem edina, ki je presenečena, kako hitro gre ta čas in da se bo prav kmalu začelo šteti leto 2023.

Vsem želim en uspešen korak v novo leto. •

 Kaja Bizjak
 Klavidiya Uršič, Tarik Žigon

Darilo gozda vašemu domu – slovensko okrasno drevo

Okrasna drevesca, pridelana v Sloveniji, so letošnje leto na tržišču označena z roza nalepko, z letnico 2022 in z napisom Zavod za gozdove Slovenije in Darilo gozda vašemu domu. Večinoma so to smrečice, zrasle v gozdovih, na zaraščajočih se kmetijskih površinah, pod daljnovodi, manjši delež tudi v namenskih nasadih zunaj gozda.

Vsakdo ne more iti v gozd in si posekati svoje okrasno drevo. V gozdovih okrasna drevesca lahko pridobivajo le lastniki gozdnih površin na podlagi odločbe Zavoda za gozdove Slovenije. V odločbi so zapisane usmeritve in pogoji za pridobivanje okrasnih drevesc na gozdu neškodljiv način. Poleg odločbe Zavod izda lastnikom tudi plombe v obliki nalepk za označitev okrasnih drevesc med prevozom in na tržišču. Do 25 plomb dobijo lastniki brezplačno. Če želijo posekati večje število drevesc, morajo za vsako plombo odšteti po 37 centov.

Omejitve so postavljene tudi za nabiranje mahov, ki se v tem času uporabljajo za postavitve jaslic. Tega sicer lahko pridobivajo v gozdu tudi nelastniki gozdov, vendar v omejenih količinah. S površine, ki jo prerašča mah, lahko odvzamejo največ petino vsega mahu.

Slovenska okrasna drevesca se najpogosteje prodajajo na tržnicah. Prodajalci jih lahko lastniki gozdov, lastniki nasadov drevesc na kmetijskih površinah, ki imajo potrdilo o opravljanju kmetijske dejavnosti, ter ustrezno registrirani trgovci, ki so drevesca kupili od lastnikov gozdov ali lastnikov nasadov okrasnih drevesc.

Brez nalepke so na tržišču lahko okrasna drevesca, pridelana izven Slovenije, okrasna drevesca v lončkih ter drevesca drevesnih vrst, ki v naših gozdovih niso domača. To so na primer omorike, srebrne smreke, kavkaške jelke in podobno. Prodajo okrasnih drevesc nadzo-

rujeta gozdarska in tržna inšpekcija. Prodajalci morajo imeti pri sebi ustrezen dokument, ki dokazuje izvor drevesc. Za drevesca, pridobljena v gozdu, je to odločba za pridobivanje okrasnih drevesc, ki jo izda Zavod.

V Zavodu za gozdove Slovenije, ki usmerja pridobivanje okrasnih drevesc iz gozdov v skladu z določili Zakona o gozdovih, spodbujamo kupovanje naravnih v Sloveniji pridelanih okrasnih drevesc. Domača okrasna drevesca so pridelana na način, ki najmanj škoduje našemu življenjskemu okolju, upoštevajoč način pridelave ter prevoz na tržišče. Vsako leto poudarjamo, da so drevesca pridelana brez škode za gozd, saj tudi brez poseganja človeka vse majhne smrečice v gozdu nimajo pogojev, da zrastejo v velike smreke. Poraba domačih okrasnih drevesc kljub temu še vedno iz leta v leto pada.

Da bomo čim dalj uživali v zelenem okrasju domačih drevesc, jih postavimo v stojala, ki jih lahko napolnimo z vodo. Ko bodo odslužila svojemu namenu, jih razrežimo in odložimo v zabojnike za organske odpadke ali pa jih uporabimo za kurjavo. ●

 in Marija Kolšek
Zavod za gozdove Slovenije

Goriške občine v pomoč gospodarstvu in kmetijstvu

Goriške občine skupaj z Javnim skladom malega gospodarstva Goriške z zagotavljanjem brezobrestnih posojil skrbijo za razvoj gospodarstva in kmetijstva

Javni sklad malega gospodarstva Goriške (JSMGG) je sklad, ki podjetnikom in kmetom na področju goriških občin ponuja brezobrestna posojila. To je edinstven sklad na lokalni ravni v Sloveniji. Delovati je začel v 90-ih letih v občini Nova Gorica. Ideja, da bi pomagali gospodarstvenikom in kmetom na lažji način priti do finančnih sredstev, je naletela na pozitiven odziv. Kmetje in podjetniki so v brezobrestnih posojilih prepoznali konkurenčno prednost.

Z razdelitvijo občine Nova Gorica se danes med ustanoviteljice sklada štejejo Mestna občina Nova Gorica ter občine Brda, Kanal ob Soči, Šempeter-Vrtojba, Renče-Vogrsko in Miren-Kostanjevica. V letošnjem letu bodo ustanoviteljice v sklad vplačale približno 233.000 evrov, kar bo še povečalo posojilni fond, ki je že sedaj težak okrog 8 mio evrov. Poleg tega občine poravnajo tudi stroške delovanja sklada. Na ta način omogočijo, da so posojila brezobrestna, saj stroški delovanja ne bremenijo posojiljemalcev.

Način pridobitve brezobrestnega posojila

- Sklad enkrat letno objavi razpise za neposredna posojila v Uradnem listu RS in na svoji spletni strani.
- Za potrebe gospodarstva sta na voljo dva razpisa, in sicer razpis za investicijska posojila in razpis za posojila za obratna sredstva. Gospodarske družbe in samostojni podjetniki lahko pridobijo posojila v višini od 4.000 do 100.000 evrov z dobo odplačevanja od 3 do 9 let.
- Za kmete pa je na voljo razpis, v okviru

katerega lahko pridobijo posojila za investicijska vlaganja v višini od 2.000 do 60.000 evrov z maksimalno dobo odplačevanja 8 let.

- Posojiljemalci se glede na svoje zmožnosti in potrebe lahko odločijo za koriščenje 1-letnega moratorija ali pa z odplačevanjem začnejo takoj.

Prijavni roki

- Prijavni roki so razpisani enkrat mesečno. Do razpisanega roka morajo potencialni posojiljemalci vložiti vlogo. Lahko jo pošljejo po pošti ali nesejo osebno na sklad. V okviru vsakega razpisa je navedeno, kaj mora vloga vsebovati.
- Popolne vloge pregleda komisija za vrednotenje in izbor vlog, ki je sestavljena iz predstavnikov občin ustanoviteljic. Po odločitvi komisije sklad izda odločbo in če je ta pozitivna, hitro steče postopek za nakazilo posojila, ki obsega ureditev zavarovanja posojila in podpis posojilne pogodbe.

Zavarovanje posojil

- Vsa posojila je treba zavarovati. Najpogostejši obliki sta zavarovanje pri zavarovalnici ali hipotekarno zavarovanje.
- V primeru zavarovanja pri zavarovalnici posojiljemalčevo vlogo zavarovalnici posreduje kar JSMGG. Posojiljemalcem, ki jih zavarovalnica sprejme v zavarovanje, se posojilo nakaže takoj po plačilu zavarovalne premije in podpisu posojilne pogodbe. Maksimalna doba odplačevanja znaša 6 let.
- Hipotekarno zavarovanje je običajno cenejša oblika zavarovanja in omogoča dobo odplačevanja do 8 oz. 9 let. V primeru hipotekarnega zavarovanja se že v procesu ocenjevanja vloge pregleda nepremičnino, ki bo predmet zavarovanja. V kolikor je ustrezna, se hitro po odločitvi komisije uredi podpis pogodbe pri notarju in nakazilo posojila.

Vračilo posojil

- Obroki zapadejo 4-krat letno. Zapadlost obrokov je navedena v odločbi in nato v posojilni

pogodbi. Poleg tega JSMGG ob koncu vsakega leta pošlje posojiljemalcem obvestilo o zapadlosti obrokov v naslednjem letu. Pomembno je, da je ob zapadlosti obrok poravnan. Posojila so sicer brezobrestna, vendar mora v primeru zamude posojiljemalec poravnati zakonske zamudne obresti. Te tečejo le na zapadli obrok oz. zapadle obveznosti in ne na celo neodplačano glavnico.

- V interesu sklada je, da so posojila pravočasno vrnjena in jih lahko ponudijo drugim podjetnikom in kmetom, ki jih potrebujejo.

Ključne prednosti posojil Javnega sklada malega gospodarstva Goriške

Za posojila JSMGG velja, da so:

- Brez obresti – vrneš ravno toliko, kot si si izposodil.
- Možnost 1-letnega moratorija na odplačilo, s čimer posojiljemalci brezplačno pridobijo čas za osredotočanje na posel ali zagon nove dejavnosti.
- Četrletni obroki vračanja posojila. Na ta način imajo posojiljemalci čas, da denarni tok prilagodijo potrebam podjetja.
- Vsa posojila so odobrena brez stroškov, poleg tega tudi ni nobenih stroškov vodenja računa ali kakršnih koli stroškov, v kolikor se stranka odloči in poravna posojilo pred iztekom.

Javni sklad malega gospodarstva Goriške, JSMGG ima prostore v 2. nadstropju občine Nova Gorica, Trg Edvarda Kardelja 1, kjer so strankam na voljo tako za informacije kot za pomoč pri pripravi vloge. Za termin obiska se lahko dogovorite na telefonski številki 05 335 03 67.

POBARVANKA

SUDOKU

								9
3				1	6	8		
	2			8	6	3	5	
		1					4	
		5	1	4	2	8		
	3					9		
	4	8	9	5			2	
	9	2	3					5
5								

		5	1					7
	7		5		8	2		
		9		6		8		
6	5			2	7		1	9
	3	2						
					3			
2			8				4	
7	4		2	5	6			
	8		3				6	

Domišljija naše Slavice Kante.

KRIŽANKA

Poskusite rešiti križanko na temo
Zgodovina naših krajev. Veliko uspeha.

Navpično:

1. Prepregališče konj (latinsko)
2. Kar lahko delamo iz gline ali keramike
3. Kraj, kjer so raziskovali ostaline
4. Material, iz katerega delamo posodo
5. Prvotni prebivalci naših krajev, Romani
7. Železo, aluminij, baker ...
9. Del Bukovice, kjer so potekala izkopavanja
10. Mehak material za oblikovanje posode, tudi opeke

Vodoravno:

6. Posoda, iz katere so pili vino
8. Material, nekoliko trši od porcelana
11. Kar je ostalo iz zgodovinskih časov, ostaline

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah. V kolikor gre za celostranski oglas, mora ta vključevati še 4 mm dodatka za porezavo (Bleed 4 mm).

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom »ZA OBČINSKI LIST«.

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«.
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«.
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 15. 2. 2023)!**

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Občina Renče-Vogrsko

Bukovica 43, 5293 Volčja Draga

T. 05 338 45 00

F. 05 338 45 10

info@rence-vogrsko.si

www.rence-vogrsko.si

Občinska uprava Občine Renče
URNIK

Ponedeljek: 8:30-12:00

Sreda: 8:30-12:00 in 13:30-16:30

Petek: 8:30-12:00

Jogurtova strjenka s kakijem

Pri nas v Vipavski dolini in na Goriškem skoraj ni hiše, ki ne bi imela vsajenega drevesa kakija – zlatega jabolka.

Sestavine:

- 3 dl jogurta
- 7 dag sladkorja v prahu
- 4 listi želatine
- 3 dl sladke smetane
- 50 dag zrelega mehkega kakija

Priprava:

Jogurt in sladkor v prahu zmešamo z električnim mešalnikom. Liste želatine namočimo v mrzli vodi, jih ožamemo, nekoliko ogrejemo, da se želatina utekočini, in jo ob stalnem mešanju vlijemo v jogurtovo zmes. Sladko smetano stepemo in jo narahlo primešamo k ostalim sestavinam. Izdobljeno meso kakija in zmeljemo s paličnim mešalnikom. V kozarce damo

po eno veliko žlico kakija, nanj vlijemo jogurtovo zmes in to še dvakrat ponovimo. Preden postrežemo, kakijevo strjenko za 2 uri shranimo v hladilnik.

Želim vam lep zaključek leta in veliko uspehov pri peki in kuhi. •

✍ Renata Tischer
📷 Roland Tischer

Dober tek!

POLDETOVO POLJE

Pod pohorskimi planinami počiva poldetovo polje, prepolno poljskih pridelkov. Polje pomeni Poldetu pravi ponos. Poljski pridelki privabljajo prve pomladanske ptice. Ptice pogosto pozobajo precej poldetovih pridelkov, ponavdi približno petino. Petek popoldan pripelje Polde po poljski pravkar prenovljen Piaggio. Previdno parkira pred poljem, pripravi potreben pribor, pregleda polje podolg pa počez, potem pa prične pospravljati pridelke. Ponavdi prične pobirati prav pri paradizniku. Polde pridno pobira pridelke, pri pobiranju pa potihno prepeva pozabljene partizanske pesmi. Pot postopoma popolnoma prekrije Poldetovo postavo. Po približno polovici pobranih

pridelkov postane preutrujen. Potrebuje počitek. Prekine pobirati pridelke. Pripravi prinesene priboljške: potico, piškote, pivo, potem pa pogrne prt. Počasi poje pripravljeno potico, popije pivo, potem pa počasi pospravi preostanke priboljškov. Prižge pipo, pokadi, potem pa prične ponovno pobirati preostalo polovico pridelkov.

Po pobiranju počisti pripomočke, pospravi preostanke priboljškov, pregleda po polju, potem pa ponovno požene priljubljeni Piaggio. Polde ponosno pelje Piaggio po poljski poti. Po poti prične ponovno prepevati priljubljene partizanske pesmi. Pot pelje po pašniku proti prometnici.

Preobloženi piaggio pelje previdno, predvsem pa počasi. Potem Polde pritisne plin, Piaggio pa prične poplesavati po poljski poti. Pred prometnico preseneti Poldeta prav poseben pripetljaj, poškodba prednje pnevmatike. Polde popusti plin, potem pa pogleda pred prednji pokrov predrto pnevmatiko. Potem pripravi potrebni pribor, popravi prednjo pnevmatiko, po popravilu pa pritrdi pnevmatiko ponovno pod prednji pokrov. Pospravi pribor, pregleda po poljski poti, potem pa ponovno požene Piaggio proti prometnici. •

✍ Branko Vodopivec

Utrinki prazničnega vzdušja

• Bukovica-Voljča Draga •

© Hana Šušigoj

• Renče •

© Tarik Žigon

• Vogrsko •

© Tina Sakšič

Ko si les in roka podata roko, se rodi umetnost.

Stvaritelj jaslic, najlepše ikone božičnega časa, **Bojan Ožbot** iz Lamovega, želi ta del sebe podeliti z nami. Prijazno vabljeni k ogledu 24., 25. in 26. decembra od 17. do 22. ure pri Tatjani in Stojanu na naslovu Volčja Draga 75 (Lamovo).

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko
Občinskega lista je

15. februar 2023

Naslov za pošiljanje
prispevkov za Občinski
list: obcinsko.glasilo@rencne-vogrsko.si
s pripisom: ZA
OBČINSKI LIST

Anketa

Spoštovani občani.

Občina Renče-Vogrsko je pričela s pripravo **Celostne prometne strategije (CPS)**. CPS je strateški dokument načrtovanja prometa. Gre za nov pristop, ki zagotavlja celostne spremembe prometa ter boljšo kakovost bivanja v celotni občini za sedanje in prihodnje generacije.

Anketa, ki je pred vami, je eno izmed ključnih orodij vključevanja splošne javnosti v proces priprave strategije in zagotavljanja izdelave kakovostnega dokumenta.

Vljudno vas vabimo, da si vzamete nekaj minut in nam sporočite svoje mnenje glede stanja prometa v občini. Pomembna so mnenja vseh prebivalcev – staršev, mladih, starejših, zaposlenih, sorodnikov, uradnikov in ostalih prebivalcev občine Renče-Vogrsko. Anketa bo potekala na dva načina – v tiskani obliki kot priloga občinskemu listu in na spletu. Izpolnite lahko eno ali drugo anketo.

Prosimo vas, da izpolnjeno anketo vrnete na Občino Renče-Vogrsko (Bukovica 43, 5293 Volčja Draga).

Lahko pa jo izpolnite tudi na spletni povezavi: <https://www.1ka.si/a/31068851>

1. Katera splošna ocena najbolje povzame vaše zadovoljstvo s stanjem prometa v občini?

Zelo dobro

Dobro

Niti dobro niti slabo

Slabo

Zelo slabo

2. Občina izvaja določene ukrepe za izboljšanje stanja prometa. Kako ste zadovoljni z njihovo izvedbo oziroma z načrti?

Zelo dobro

Dobro

Niti dobro niti slabo

Slabo

Zelo slabo

3. Imate kakšen komentar vaših ocen?

---

4. Katere 3 splošne vrednote se vam osebno zdijo najpomembnejše, ko govorimo o načrtovanju prometa v občini? (označite 3 izbrane vrednote)

- kakovost bivanja v občini
- zdravje prebivalstva
- kakovostno okolje (manj izpušnih plinov in hrupa)
- enostaven dostop do pomembnih ustanov (zdravstveni dom, šola, občina)
- ustreznost prometnih ureditev za vse uporabnike (starše z vozički, invalide, starejše, otroke)
- omogočanje potovanj brez avtomobila
- varnost otrok
- varnost pešcev in kolesarjev
- varnost voznikov avtomobilov
- privlačna središča naselij
- zagotavljanje prostora za druženje in rekreacijo

5. Kaj opazate na vaših poteh znotraj občine? Katero področje je po vašem mnenju dobro urejeno in katero slabo? (označite ocene za vsa področja)

	Zelo dobro	Dobro	Niti dobro niti slabo	Slabo	Zelo slabo
Prometna varnost					
Pločniki					
Druge peš površine (trgi, ploščadi)					
Rekreativne poti za pešce in kolesarje					
Kolesarske povezave					
Ceste					
Prometna signalizacija					
Parkiranje					
Javni potniški promet					
Taksi služba					
Tovorni promet in dostava					
Obveščanje prebivalstva o prometnih ukrepih					

6. Imate kakšen komentar vaših ocen?

---

7. Če bi bili župan/-ja Občine Renče-Vogrsko, katero izboljšavo na področju prometa bi najprej izvedli?

---

8. Kako običajno potujete na delo?

- peš
- s kolesom, skirojem, rolko ipd.
- z motorjem
- z avtomobilom kot voznik
- z avtomobilom kot sopotnik
- z javnim potniškim prometom (avtobus, vlak ali drugi organiziran prevoz (avtobus, kombi))
- ne potujem na delo

9. Če običajno uporabljate avtomobil kadar potujete na delo, zakaj ne uporabite drugega prevoznega načina (kolo, avtobus, vlak, hojo,...)?

---

10. Kako običajno potujete po nakupih?

- peš
- s kolesom, skirojem, rolko ipd.
- z motorjem
- z avtomobilom kot voznik
- z avtomobilom kot sopotnik
- z javnim potniškim prometom (avtobus, vlak ali drugi organiziran prevoz (avtobus, kombi))
- ne nakupujem

11. Če običajno uporabljate avtomobil pri potovanju po nakupih, zakaj ne uporabite drugega prevoznega načina (kolo, avtobus, vlak, hojo,...)?

Prosimo, da izpolnite še osnovne demografske podatke. Uporabljeni bodo izključno za potrebe analize ankete:

12. Napišite kraj bivanja:

---

13. Spol:

- ženski
 moški

14. Starost:

- manj kot 18
 18 – 25
 26 – 34
 35 – 44
 45 – 55
 56 – 64
 več kot 64

*Odgovorili ste na vsa vprašanja v tej anketi.
Hvala za sodelovanje.*

ZUM

URBANIZEM, PLANIRANJE, PROJEKTIRANJE

d.o.o.